



Az Egri Törvényszék a Dr. Erdey Péter ügyvéd (2330 Dunaharaszti, Apponyi út 5.) által képviselt **Társaság a Szabadságjogokért** (1136 Budapest, Tátra út 15/b.) felperesnek – a Dr. Péro Albin jogtanácsos (3300 Eger, Eszterházy tér 2.) által képviselt **Heves Megyei Rendőr- főkapitányság** (3300 Eger, Eszterházy tér 2.) alperes ellen **személyiségi jog megsértése** miatt indított perében meghozta az alábbi

### Í T É L E T E T:

A törvényszék megállapítja, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán tartózkodó, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület, a Véderő és a Betyársereg tagjaival szembeni közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, amivel megsértette az egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

A törvényszék megállapítja, hogy az alperes a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán folytatott szabálysértési eljárási gyakorlatával közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, amivel megsértette az egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

Kötelezi a törvényszék az alperest, hogy 15 napon belül saját honlapján tegye közzé jelen ítélet rendelkező részét és ugyancsak 15 napon belül a Magyar Távirati Irodával is közölje azt.

A törvényszék a felperes keresetét ezt meghaladóan **e l u t a s í t j a**.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Debreceni Ítéletáblához címzett, de az Egri Törvényszéknél három példányban előterjeszhető fellebbezésnek van helye.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az ítéletábla előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) előterjesztő fél számára a jogi képviselő kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan, kivéve – ha a fél pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezése iránt kérelmet terjesztett elő, vagy ha a bíróság a kérelmet egyéb okból is köteles elutasítani. Ha a fél a jogorvoslati eljárásban nem rendelkezik jogi képviselővel, vagy a megszűnt jogi képviselőnek pótlásáról felhívás ellenére sem gondoskodik, a bíróság a fellebbezést hivatalból elutasítja.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálhatja el a fellebbezést, ha

- ezt a fellebbezési határidő lejárta előtt a felek közösen kérték,
- ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, továbbá ha csak az ítélet indokolása ellen irányul és a fellebbező fél a fellebbezésben nem kérte tárgyalás tartását.

Ha a fellebbező fél akár a fellebbezésben, akár másodfokú bíróság felhívására, illetve a fellebbező fél ellenfele a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri, a fellebbezést tárgyaláson kell elbírálni.

### **I n d o k o l á s:**

A törvényszék Farkas János, Kiss Tibor, Setét Jenő, Csillag Ádám, Borsos Péter, Gressai Ákos, Baranyi Tamásné, Baranyi Györgyné, Szőke Sándor, Balogh Tibor, Dr. Ormosi Attila, Juhász Oszkár, Tábi László és Tóth Mihály tanúk vallomása, a felperes által csatolt DVD lemezek kép, illetve hanganyaga, valamint a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg.



A Mátra lábánál fekvő kisváros Gyöngyöspata a Gyöngyösi Rendőrkapitányság illetékességi területéhez tartozik.

A településen 2800-an élnek, közülük kb. 450 roma származású.

2011. évben Gyöngyöspata még község volt, ahol 2010. október hó 1. napjáig két körzeti megbízott teljesített szolgálatot.

Gyöngyöspatán ma már rendőrörs működik, azonban 2010. október hó 1. napja és 2011. április hó 1. napja között csupán egy körzeti megbízott teljesített szolgálatot a községben.

2011. évben a községben 24 fős tagsággal működött a Gyöngyöspatai Polgárőrség, a Heves Megyei Polgárőr Szövetség és az Országos Polgárőr Szövetség tagszervezeteként.

A községnek 2010. október hó 3. napja és 2011. április hó 10. napja között Tábi László volt a polgármestere, aki lemondott polgármesteri tisztségéről.

A 2011. július hó 17. napján megtartott időközi polgármester választáson a település a Jobbik jelöltjét Juhász Oszkárt választotta meg polgármesterré.

A Békés Megyei Bíróság a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület elnevezésű társadalmi szervezetet Békéscsaba székhellyel a 2010. március hó 23. napján kelt Pk.60.010/2010/4. sorszám alatti végzéssel 2287 tételszám alatt vezette be a társadalmi szervezetek nyilvántartásába.

A közhasznú szervezetként működő társadalmi szervezet alapszabályának II. fejezet 1/b. pontja kimondja, hogy a szervezet közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, azoknak anyagi támogatást nem nyújt, anyagi támogatást nem fogad el.

Juhász Oszkár 2011. év elején már a Jobbik gyöngyöspatai szervezetének elnöke volt.

A Balogh Tibor rendőr alezredes a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője és Gressai Ákos rendőr őrnagy, a Gyöngyösi Rendőrkapitányság körzeti megbízotti alosztályának vezetője által aláírt 10.030/1737/2011/ált. számú, 2011. február hó 28. napján kelt jelentés szerint ezen a napon Juhász Oszkár a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom gyöngyöspatai szervezetének elnöke személyesen

jelent meg a Gyöngyösi Rendőrkapitányságon és személyesen jelentette be, hogy 2011. március hó 1. napjától előreláthatóan 10-15 fővel a Gyöngyöspátán kialakult roma helyzet miatt a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület közbiztonsági szolgálatot fog ellátni minimálisan két hét időtartamban.

Ugyanezen jelentés rögzítette azt a tényt is, hogy a két rendőri vezető megkérte Juhász Oszkárt, hogy vegye fel a kapcsolatot a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület vezetőivel, annak érdekében, hogy a társadalmi szervezet Gyöngyöspátán szolgálatot teljesítő egységének a vezetője másnap további egyeztetés céljából menjen be a Gyöngyösi Rendőrkapitányságra.

Kiss Róbert 2011. március hó 1. napján meg is jelent a Gyöngyösi Rendőrkapitányságon mint a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület Gyöngyöspátán szolgálatot teljesítő egységének a vezetője és be is jelentette a társadalmi szervezet által tartandó fokozott járőrszolgálat tényét.

A 2011. február hó 28. napján kelt rendőri jelentés azt is tartalmazza, hogy Juhász Oszkár közölte, hogy 2011. március hó 6. napján a Jobbik Magyarországért Mozgalom gyöngyöspatai szervezete megemlékezéssel egybekötött felvonulást fog tartani a községben.

2011. március hó 1. napján a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője, Dr. Ormosi Attila volt, aki jogi végzettséggel is rendelkezik.

Ugyanebben az időpontban Dr. Kovács Miklós rendőr ezredes volt a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatója, akinek a 2011. február hó 28. napján kelt rendőri jelentést, valamint a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület Alapszabályát és a Békés Megyei Bíróság nyilvántartásba vételt elrendelő végzését egyaránt megküldte a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője.

2011. március hó 2. napján kelt a Juhász Oszkár mint a rendezvény szervezője által aláírt bejelentés.

A bejelentés a rendezvény céljaként, illetőleg napirendi pontjaként a Gyöngyöspátán megnövekedett bűnözés visszaszorítását, a jogsértések megszüntetését jelölte meg.

Az ugyancsak 2011. március hó 2. napján kelt, a Gyöngyösi Rendőrkapitányságnak címzett rendezvény bejelentése megnevezésű okiratot ugyancsak Juhász Oszkár írta alá, mint a Jobbik gyöngyöspatai szervezetének az



elnöke, ezen utóbbi, a Gyöngyösi Rendőrkapitányságnak címzett bejelentésben már mint főszervező, azt közli, hogy az elmúlt időszakban a helyi cigány lakosság bűnözésből élő rétege által terrorizált gyöngyöspatai lakosok kérésére demonstrálnak.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője 2011. március hó 3. napján 10.030-1838/2011/ált. számon tájékoztatta a Jobbik Magyarországért Mozgalom gyöngyöspatai szervezetének az elnökét, Juhász Oszkárt, hogy megvizsgálva az általa tett bejelentést, megállapította, hogy a rendezvény a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény hatálya alá tartozik, amely rendezvény megtartását az általa vezetett hatóság tudomásul vette.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság azt a vonulós demonstrációt vette tudomásul, amelyet a szervezők 2011. március hó 6. napján vasárnap 17 órától 21 óráig kívántak megtartani, akként, hogy a beszédek elmondására a főtéren felállítandó színpadon kerül sor a Patavár Panzió előtti területen, és a felvonulás tervezett útvonala, a Fő tér, Fő út, Bem út és a Hegyalja út.

A tudomásul vett rendezvény végén a főszervező a Gyöngyöspata, Bem út 13. szám alatti ingatlan előtt kívánt petíciót átadni a Gyöngyöspatai Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökének.

2011. évben Gyöngyöspata községben a Hegyalja és Sövény utcákban kizárólag roma lakosok éltek, míg a Bem, Bajcsy-Zsilinszky, Arany János és Klapka utcákban a helyi lakosság összetétele vegyes volt.

A vonulással érintett Hegyalja út egy zsákutca, ahol az autóforgalom a perbeli időszakban is minimális volt.

Tábi László mint Gyöngyöspata község polgármestere, Gyöngyöspata Község Önkormányzata Képviselőtestülete nevében beadványt intézett az országos rendőrfőkapitánynak, amely az Országos Rendőr-főkapitányságon 2011. március hó 23. napján került iktatásra.

Ebben a beadványban Tábi László a közbiztonságot súlyosan veszélyeztető, a helyi roma és nem roma lakosság között kialakult feszültség miatt fordult az országos rendőrfőkapitányhoz és tartós és megfelelő szakmai segítséget kért tőle.

A község polgármestere beadványában hivatkozott arra, hogy 1994-től a

községben rendőrőrs működött és a helyi közösség nevében megfogalmazta azt az igényt, hogy Gyöngyöspatán ismét rendőrőrs működjön.

Az országos rendőrfőkapitánynak címzett beadványában Tábi László hivatkozott arra, hogy a községben az utóbbi időben a közbiztonság lényegesen romlott, úgy érzi, hogy a község lakossága a kialakult tarthatatlan helyzetben magára maradt, és mivel máshonnan nem kapott hathatós segítséget, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesülethez fordult, ami viszont kiváltotta a község roma lakosságának a felháborodását és tovább élezte a községben a már amúgy is meglévő nagyfokú feszültséget.

Az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság Közrendvédelmi Főosztálya 2011. április hó 6. napján jelentés előterjesztésére kötelezte a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatóját a község polgármesterének hivatkozott tájékoztatásával összefüggésben, ezen felhívás a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságon 2011. április hó 11. napján került iktatásra.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai 2011. március hó 1. napjától kezdődően több mint két héten keresztül folyamatos járőrözést tartottak Gyöngyöspatán, akként, hogy naponta a településen 20-50 fő teljesített járőrszolgálatot.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesületnek a községben járőröző tagjai a járőrszolgálatuk ellátása során a társadalmi szervezet által rendszeresített formaruhát viselték (bakancs, fekete nadrág, fehér ing, fekete mellény hátán a Szebb Jövőért! felirattal, árpádsávós címerrel és polgárőrség felirattal).

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai által viselt formaruha emlékeztetett a feloszlott Magyar Gárda tagjainak az egyenruhájára, ezért a helyi roma közösség tagjai közül sokan azt hitték, hogy „gárdisták” érkeztek a községbe.

Ezt a feltételezésüket erősítette az a tény, hogy azt követően, hogy 2011. március hó 1.napján a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai megjelentek Gyöngyöspatán Juhász Oszkárnak a Jobbik gyöngyöspatai szervezete elnökének családi házára kihelyezésre került egy Magyar Gárda feliratú zászló.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjainak a járőrözése, a helyi roma közösség tagjaiban félelmet ébresztett és a 2011. március hó 2. napján megtartott a Gyöngyösi Rendőrkapitányság által szervezett egyeztetésen, amelyen Kis Róbert, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő



egységének a vezetője is részt vett, a Gyöngyöspatai Cigány Kisebbségi Önkormányzat vezetői kifejezetten kérték, hogy a társadalmi szervezet tagjai hagyják el a települést, mert a roma közösség tagjai félnek, azonban ezen kérésük ellenére a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai Gyöngyöspatán maradtak és folytatták fokozott járőrszolgálatukat.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesületet a felosztatott Magyar Gárda korábbi tagjai alapították és 2011. évben a társadalmi szervezet vezetője László Attila a Magyar Gárda korábbi Békés megyei főkapitánya volt.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai a községben 2011. március hó 1. napja és 2011. március hó 18. napja között járőröztek, ez alatt a 18 nap alatt kisebb csoportokban folyamatosan és rendszeresen meneteltek a község közterületein, emellett alkalmanként követték a helyi roma közösség tagjait a boltba, míg a helyi roma közösség kiskorú tagjait az iskolába.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai a községben a romák által lakott utcákban késő este, illetve éjszaka is járőröztek, amelynek során énekeltek és skandáltak is.

A fentiek miatt kiélezett, feszült, felfokozott közhangulatban került sor 2011. március hó 6. napján a Jobbik gyöngyöspatai szervezete által szervezett vonulós tüntetésre.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület alapszabálya a rendezvénybiztosítást mint tevékenységet nem nevesíti, ennek ellenére a demonstrációt, amelyen közel 2000 fő vett részt, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai biztosították.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság 10.030/2011/ált. számon intézkedési tervet készített a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény rendőri biztosításának a végrehajtására.

Az intézkedési terv rögzítette, hogy a rendőrségi biztosítást az indokolja, hogy a felvonulás érinti a romák lakta utcákat, amelyek közül az egyik zsákutca, és amennyiben ott valamilyen szintű verbális vagy tetteges konfliktus alakulna ki, azt megfelelő rendőri készültség nélkül megakadályozni vagy megszakítani nem volna lehetséges.

A vonulós tüntetésről a Gyöngyösi Rendőrkapitányság törvényesen kép, illetve hangfelvételt készített, amely azonban időközben már megsemmisítésre

került.

A vonulások tüntetés rendbiztosá Luzsi István rendőr százados, a közlekedésrendészeti alosztály vezető volt, aki 10.030-1838/2011/ált. számon jelentést is készített rendbiztosi tevékenységének a végrehajtásáról, amelynek tanúsága szerint a rendezvényen rendőri intézkedésre egyáltalán nem került sor, azokkal a verbális kijelentésekkel összefüggésben sem, amelyek akkor hangzottak el a Gyöngyöspata, Bem út 13. szám alatti ingatlan előtti útszakaszon, amikor Juhász Oszkár főszervező a petícióját felolvasta, majd átadta.

2011. március hó 1. napját, követően megjelentek Gyöngyöspatán a két szélsőjobboldali radikális szervezet, a Véderő és a Betyársereg tagjai is.

A Gyöngyöspatai Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökének megkeresése, valamint további konkrét panaszok alapján indított vizsgálatot Kállai Kiss Ernő a Nemzeti Etnikai Kisebbségi Jogok Országgyűlési Biztosa, az általa elkészített, a 2011 márciusában történt gyöngyöspatai események és hasonló jelenségek veszélyeiről című jelentés 2011. április hó 19. napján kelt.

A Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogok Országgyűlési Biztosának munkatársai 2011. március hó 29. és 2011. március hó 31. napja között Gyöngyöspatán, illetve az érintett rendőrkapitányságokon is tájékoztak.

A Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesületet a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével feloszlatta, ezen jogerős ítéletet a felülvizsgálati eljárás során a Legfelsőbb Bíróság a 2009. december hó 15. napján meghozott ítéletével hatályában fenntartotta.

A per tárgyát képező gyöngyöspatai események időpontjában ezen két bírósági határozat ténybeli és jogi indokolása már ismert volt, azokra a Gyöngyösi Rendőrkapitányság hivatkozott is, a vonulások tüntetés mint rendezvényt tudomásul vevő 10.030-1838/2011/ált. számú, a rendezvény főszervezője, Juhász Oszkár részére megküldött tájékoztatásban, amely emellett arról is tájékoztatta a rendezvény főszervezőjét, hogy a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások jogainak és szabadságának a sérelmével, továbbá arról is, hogy a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 12.§ (1) bekezdése értelmében, ha a rendezvény résztvevőjének magatartása a rendezvény törvényességét veszélyezteti, s a rend másként nem állítható helyre, a szervező köteles a rendezvényt feloszlítani.



A Békés Megyei Főügyészség már 2011. március hó 22. napján törvényességi vizsgálatot indított a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület működésével kapcsolatban és a 2011. augusztus hó 22. napján kelt, a Békés Megyei Bíróságnál előterjesztett keresetlevéleiben felperesként kérte az alperes az egyesület feloszlását.

A Gyulai Törvényszék azonban a 2012. július hó 25. napján kelt 12.P.20.189/2011/50.sorszám alatti ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felperes a Békés Megyei Főügyészség fellebbezése alapján azonban a Szegedi Ítéltábla a Pf.III.20.818/2012/7.sorszám alatti végzésével az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárás során a Gyulai Törvényszék a 2014. március hó 24. napján kelt 12.P.20.045/2013/47. sorszám alatti ítéletével a felperes keresetét ismételten elutasította, azonban a felperes a Békés Megyei Főügyészség fellebbezése alapján az ismételt másodfokú eljárás során a Szegedi Ítéltábla jogerős ítéletével már feloszlatta a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesületet.

A gyöngyöspatai roma közösség tagjai, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület, a Véderő és a Betyársereg községben tartózkodó tagjai között igen gyakran a részben különböző formaruhájuk ellenére sem tudtak különbséget tenni, egyértelműen féltek ezektől az emberektől, úgy érezték romaellenes cézzal jelentek meg a községben.

A roma közösség felnőtt tagjai is csak nehezen tudták feldolgozni a kialakult helyzetet, azonban kiskorú gyermekeiket nagyon megviselték az események, többen orvosi segítségre is szorultak.

A perbeli időszakban nem csak a Gyöngyösi Rendőrkapitányság, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság és Heves megye további városi rendőrkapitányságainak rendőrei láttak el szolgálatot a községben, hanem emellett a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei és a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság rendőrei is, továbbá a Készenléti Rendőrség tagjai is.

A perbeli időszakban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei és a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság, valamint a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőrök is a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetési és irányítási

alárendeltségébe kerültek, minden nap a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság állományába tartozó legalább osztályvezetői tisztséget betöltő parancsnok tartott eligazítást a rendőri állomány Gyöngyöspatán tartózkodó tagjainak.

Amikor indokolt volt és vezetői döntésre volt szükség, az operatív döntéseket Balogh Tibor a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője hozta meg, aki folyamatosan tájékoztatta hivatali felettesét, Dr. Ormosi Attilát a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjét.

A perbeli időszakban Dr. Hatala József rendőr altábornagy volt az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője, akit a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője folyamatosan tájékoztatott a gyöngyöspatai eseményekről.

A 2011. március 1. és 2011. május 1. közötti időszakban naponta változó létszámú, az adott helyzethez igazodó, de igen jelentős számú rendőri állomány tartózkodott a községben, ebben az első időszakban Gyöngyöspatán volt létszámarányát tekintve a legnagyobb rendőri állomány koncentrálna az egész országban.

Az időszaki polgármesterválasztást követően a községben csökkent a feszültség, kezdett normalizálódni a helyzet, ezért folyamatosan csökkentette a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a rendőri állomány létszámát a községben, ugyanakkor a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője csak az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjével történt egyeztetést követően döntött arról, hogy Gyöngyöspatán a perbeli eseményeket megelőző időszak szintjére csökkenjen le a rendőri állomány létszáma.

2011. március hó 6. napján a vonulások tüntetés napján tartózkodott a legnagyobb létszámú rendőri állomány a községben, ezen a napon közel 200 rendőr biztosította a demonstrációt.

A vonulások tüntetés megtartása tovább növelte a feszültséget a községben, a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak a félelmét csak fokozta, hogy a szélsőjobboldali radikális szervezet a Véderő nyílt katonai alapismereteket nyújtó tábort kívánt szervezni Gyöngyöspatán 2011. április hó 22. és 24. között.

A táborba érkező személyek közül a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőrök összesen 8 főt előállítottak és garázdaság szabálysértése miatt őrizetbe is vették őket, azonban a Gyöngyösi Városi Bíróság a 4.Sze.6028/2012/12. és a 4.Sze.6895/2012/3. sorszám alatti végzéseivel garázdaság szabálysértése miatt

alapjogiteletek.hu



indult szabálysértési eljárásokat egyaránt megszüntette.

A másik szélsőjobboldali, radikális szervezet a Betyársereg tagjai, ugyancsak félelemkeltően léptek fel a helyi roma közösség tagjaival szemben, 2011. március hó 10. napján a Betyársereg egyik tagjának az előállítására is sor került zaklatás vétsége miatt.

2011. július hó 14. napján Borsos Péter rendőr őrnagy a Gyöngyösi Rendőrkapitányság közrendvédelmi és közlekedésrendészeti osztályának megbízott vezetője arról tájékoztatta a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztályának a vezetőjét, hogy 2011. március hó 1. napja és 2011. március hó 18. napja között Gyöngyöspatán a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület 27 tagjának, a Betyársereg 7 tagjának, míg a Véderő 4 tagjának a rendőri igazoltatására került sor.

A 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti első időszakban 2011. április hó 26. napján a községben a feszültség már olyan nagy volt, hogy összetűzésre került sor a helyi roma közösség nagyobb létszámú csoportja, valamint a községben tartózkodó nem roma személyek kisebb csapata között, amellyel összefüggésben csoportos garázdaság miatt büntetőeljárás is indult.

10.030-2012.ált. számon 2012. január hó 13. napján jelentés készült Gyöngyöspata közbiztonsági helyzetéről, amely tartalmazza a községben 2010., illetve 2011. évben elkövetett szabálysértések és bűncselekmények számát is.

Gyöngyöspata községben 2010. évben 43, míg 2011. évben 176 szabálysértést észlelt és szankcionált a rendőrség a Gyöngyösi Rendőrkapitányság által elkészített jelentés szerint.

Ezen jelentés tartalmazza azt a megállapítást is, hogy a szabálysértések növekvő száma a megnövekedett rendőri jelenlétnek és a folyamatos fokozott ellenőrzésnek köszönhető.

A közúti közlekedési szabályok kisfokú megsértése miatt 2010. évben csak 14 szabálysértési eljárás indult, ugyanezen szabálysértési tényállás miatt 2011. évben már 90.

Dr. Hatala József rendőr altábornagy Országos Rendőr-főkapitány 2012. január hónapjában azt követően, hogy kézhez vette a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogok Országgyűlési Biztosának a Gyöngyöspata települését a

közfoglalkoztatás, a szabálysértési hatóságok gyakorlata, valamint az oktatás szempontjából jellemző körülményeket érintő utóvizsgálati jelentését írásban küldte meg Dr. Szabó Máténak észrevételeit az utóvizsgálati jelentésben foglaltakra, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság 2011. március és október közötti időszakban Gyöngyöspatán követett, rendőrségi hatáskörbe utalt szabálysértési, szankcionálási gyakorlata vonatkozásában.

A 13.019-2011.ált. számú tájékoztatás mellékletét képezi az a táblázat, amely a nevezett időszakban a községben elkövetett szabálysértések megnevezését és a kiszabott pénzbírság összegét is tartalmazta.

Az alperes 101. sorszám alatti előkészítő iratában terjesztette elő részletes ténybeli és jogi álláspontját a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja és a 2011.május hó 1. napja és 2011. december hó 31. napja között követett szabálysértési eljárási gyakorlata vonatkozásában, akként, hogy előkészítő iratának mellékleteként 3 mellékletet is csatolt.

Az alperes ezen előkészítő iratában külön-külön nyilatkozott a szabálysértési feljelentések és a helyszíni bírságok vonatkozásában, akként, hogy valamennyi szabálysértés tekintetében külön-külön meg is jelölte, hogy a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó, Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő melyik rendőri szerv járt el, egyben szabálysértésenként külön-külön közölte az elkövető nevét és a szabálysértési tényállás megjelölését is.

Az alperes ugyanezen előkészítő iratának mellékleteként csatolta az anonimizált okirati bizonyítékokat is mind a kiszabott helyszíni bírságok, mind pedig a szabálysértési feljelentések vonatkozásában.

A Készenléti Rendőrség Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő tagjai által kiszabott helyszíni bírságokat tartalmazó okiratok már selejtezésre kerültek, ezért azokat a személyiségi perben az alperes nem is csatolta.

A 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő rendőrök a községnek a felperesi kereseti kérelemmel érintett területén két helyszíni bírságot szabtak ki 13 szabálysértési feljelentés megtételére került sor rendőrségi hatáskörbe tartozó szabálysértés miatt, míg 12 szabálysértési feljelentés megtételére nem rendőrségi hatáskörbe tartozó szabálysértés miatt, azaz a perbeli első időszakban összesen 27 szabálysértéssel



összefüggésben került sor vagy helyszíni bírság kiszabására vagy szabálysértési feljelentés megtételére.

Ugyanakkor a perbeli második időszakban a 2011. május hó 1. napja és 2011. december hó 31. napja közötti időszakban az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő rendőrök Gyöngyöspata közigazgatási területén 32 helyszíni bírságot szabtak ki, illetve 54 szabálysértési feljelentést tettek, azaz összesen 86 szabálysértési ügygel összefüggésben került sor a fent írt rendőri intézkedések alkalmazására.

A 2011. május hó 1. napja és 2011. december hó 31. napja közötti időszakban indult 86 szabálysértési ügyből 25 nem romákkal szemben, míg 61 a helyi gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben indult meg.

A tárgyalás berekesztését megelőzően a felperes 110. sorszám alatti előkészítő iratában módosította, illetve pontosította kereseti kérelmeit és az alábbi kereseti kérelmek vonatkozásában kérte az alperes marasztalását.

Kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban megsértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát azzal, hogy közbiztonsági tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel zaklatásban részesítette őket, egyben állapítsa meg, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban Gyöngyöspata romák lakta területén a romákkal szemben folytatott igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatával zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben és ezáltal is megsértette egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

Amennyiben a törvényszék a fent írt két kereseti kérelem külön-külön megállapítására nem lát lehetőséget a felperes másodlagosan ezen kereseti kérelmek helyett kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban a Gyöngyöspatán megfordult szélsőséges csoportok tagjaival szembeni közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel továbbá a település romák lakta területén a romákkal szemben folytatott igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatával zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben ezáltal megsértette az egyenlő bánásmódhoz való jogukat, továbbá állapítsa meg azt is, hogy az alperes a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán folytatott szabálysértési eljárási gyakorlatával közvetlen hátrányos



megkülönböztetést valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, valamint a romákkal szembeni visszaélészerű szabálysértési gyakorlatával zaklatásban részesítette a gyöngyöspatai roma közösséget, ezáltal megsértette egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

Amennyiben a törvényszék ezen utóbbi kereseti kérelem megállapítására nem lát lehetőséget a felperes másodlagosan kérte, hogy a törvényszék azt állapítsa meg, hogy az alperes a 2011.május 1. napja és 2011.november hó 30. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán folytatott szabálysértési eljárási gyakorlatával közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, ezáltal megsértette egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

A felperes egyben kérte, hogy a törvényszék tiltsa el az alperest a további jogértésektől és kötelezze az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 6 hónapon belül dolgozzon ki stratégiát a szélsőséges szervezetek cigány ellenes megmozdulásainak rendőrszakmai kezelésére és azt eligazításon ismertesse az alárendeltségébe tartozó rendőrkapitányságok és rendőrörsök vezetőivel, továbbá a stratégia szükség esetén történő alkalmazása vonatkozásában dolgozzon ki ellenőrzési mehanizmust, továbbá stratégiát és az ellenőrzési dokumentumokat küldje meg a felperesnek, azok vezetői jóváhagyásától számított 15 napon belül, egyben a törvényszék kötelezze az alperest arra is, hogy mind a megalkotott stratégiát, mind annak szükség esetén történő alkalmazására vonatkozó ellenőrzés megállapításait tartalmazó jelentéseit, belső intranet rendszerén tegye megismerhetővé az állomány számára is.

A felperes egyben kérte, hogy kötelezze a törvényszék az alperest arra is, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül eligazításon hívja fel az alárendeltségébe tartozó rendőrkapitányságok és rendőrörsök vezetőinek figyelmét a szabálysértési eljárási gyakorlata kapcsán, az egyenlő bánásmód megtartásának követelményére, az etnikai profilalkotás alapjogsértő mivoltára, kötelezze az alperest arra is, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 6 hónapon belül dolgozzon ki ellenőrzési mehanizmust arra vonatkozóan is, hogy az alárendelt rendőrkapitányságok, illetve rendőrörsök állományának szabálysértési, bírságolási, illetve feljelentési gyakorlata során betartásra kerül-e az egyenlő bánásmód követelménye etnikai szempontból és évente végezzen ennek alapján ellenőrzést, továbbá ennek megfelelően az ellenőrzés megállapításairól szóló jelentését évente tegye megismerhetővé az állomány számára belső intranet rendszerén és azokat hozza is nyilvánosságra honlapján.



A felperes emellett kérte, hogy kötelezze a törvényszék az alperest, hogy a Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő állomány tagjai számára az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 1 éven belül két napon az egyenlő bánásmód hatóság által biztosított szakemberek által tartott érzékenyítő és antidiszkriminációs előadásokon való részvételt írjon elő.

A felperes kérte, hogy a törvényszék kötelezze az alperest arra is, hogy saját honlapján tegye közzé az ítéletnek a jogsértést megállapító és a jogsértéstől eltöltő, valamint a további objektív szankciókat tartalmazó rendelkezését, egyben kötelezze arra is az alperest, hogy az ítélet ezen rendelkezéseit 15 napon belül közölje a Magyar Távirati Irodával is.

A felperes egyben kérte az alperes perköltségben történő marasztalását.

Az alperes ellenkérelmében kérte valamennyi felperesi kereseti kérelem elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását.

A felperes keresete részben alapos.

## I.

Az új Polgári Törvénykönyv, a 2013. évi V. törvény 2014. március hó 15. napján lépett hatályba.

A személyiségi per tárgyát a Gyöngyöspatán 2011. március hó 1. napja és 2011. december hó 31. napja közötti időszakban történt események képezik.

A 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptk.) 8.§ (1) bekezdése értelmében az új Polgári Törvénykönyv személyiségi jogok megsértésének szankcióira vonatkozó rendelkezéseit csak a hatálybalépését követően történt jogsértésekre kell alkalmazni, ezért figyelemmel a Ptké. 8.§ (2) bekezdésében foglaltakra is, a személyiségi perben a jogsértés idején hatályban lévő régi Polgári Törvénykönyv vonatkozó jogszabályi rendelkezéseit kellett alkalmaznia a törvényszéknek.

A régi Ptk.75.§ (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk.76.§ példálózva nevesíti a kiemelten védett személyhez fűződő jogokat,

2004. január hó 27. napjától kezdődően már az egyenlő bánásmód megsértését is.

A hátrányos megkülönböztetés visszaszorítását és az esélyegyenlőség kiterjesztését 8 közösségi jogi irányelv is szabályozta, a közösségi joggal való jogharmonizáció megteremtését szolgálta az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003.évi CXXV. (Ebtv.) törvény megalkotása.

Azonban már ezen törvény megalkotását megelőzően az Alkotmánybíróság a 61/1992. számú határozatában kimondta, hogy az állam, mint közhatalom köteles egyenlő elbánást biztosítani a területén tartózkodó minden személy számára és ebben az összefüggésben nem tehet közöttük különbséget.

A jogharmonizációval érintett 8 közösségi jogi irányelv egyike, a Tanács 2000/43/EK. irányelve a személyek közötti faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének a végrehajtásáról.

Magyarország Alaptörvénye XV.cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Ugyanakkor az Alaptörvény XV.cikkének (4) bekezdése azt is kimondja, hogy Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel is segíti.

A perbeli jogviszonnyal összefüggésben a felperes rendelkezett perbeli legitimációval az Ebtv.20.§ (1) bekezdés c.) pontja alapján, ezért törvényesen előterjeszthette a közérdekű keresetet.

A személyiségi perben ugyanakkor a törvényszék azt is vizsgálta, hogy az alperes, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság rendelkezett-e passzív perbeli legitimációval, a felperes jó alperest perelt-e, ezzel összefüggésben a törvényszék a meghallgatott rendőr tanúk vallomása alapján azt állapította meg, hogy a per tárgyát képező események idején a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetési és irányítási alárendeltségébe tartoztak a más megyéből érkező rendőri erők és a Készenléti Rendőrség tagjai is, akik intézkedtek Gyöngyöspatán, ezért a személyiségi perben, amely az egyenlő bánásmód



követelménye megsértésének megállapítását célozta, a törvényszék jogi álláspontja szerint is kizárólag a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságnak volt indokolt alperesként perben állnia.

A személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perben a polgári ügy megítélése szempontjából relevanciával, a felek politikai tartalmú hivatkozásai nem bírtak, a személyiségi perben a törvényszék csak a jogviszony megítélése szempontjából ténylegesen is relevanciával bíró jogi tényeket értékelte, a felek politikai tartalmú hivatkozásait figyelmen kívül hagyta.

A személyiségi perben a felperes azt állította, hogy az alperes a gyöngyöspatai roma közösség tagjait zaklatásban részesítette, illetve őket közvetlenül hátrányosan meg is különböztette.

Mivel a zaklatás a közvetlen hátrányos megkülönböztetés egyik önállóan is szabályozott formája és a zaklatás törvényi definíciója megfelel a 2000/43/EK. irányelv 2.cikk (3) bekezdésében és a 2000/78/EK. irányelv 2.cikk (3) bekezdésében rögzített meghatározásnak, a személyiségi perben a törvényszék az Alkotmánybíróság gyakorlata mellett figyelemmel volt a per tárgyát képező jogviszonyt érintő közösségi jogi szabályozásra és értékelte az Emberi Jogok Európai Bíróságának az esetjogát is.

A felperes közérdekű keresete alapján megindult személyiségi perben a törvényszék a bizonyításnak az Ebtv. 19.§ (1) és (2) bekezdésében meghatározott speciális szabályait alkalmazta, a feleket 71. sorszám alatti végzésével tájékoztatta a perben érvényesülő speciális bizonyítási szabályok tárgyában.

Az Ebtv. a foglalkoztatással, a közoktatással és az áruk és szolgáltatások nyújtásával összefüggésben speciális kimentési szabályokat határoz meg, ezért a törvény 7.§ (2) bekezdésében írt általános kimentési szabályok, csak akkor alkalmazhatók, ha maga a törvény eltérő, szigorúbb vagy enyhébb kimentési szabályokat nem ír elő.

A per tárgyára figyelemmel a speciális kimentési szabályok nem érvényesülhettek, ugyanakkor a törvény 7.§ (3) bekezdése nem engedi meg az általános kimentési szabályok alkalmazását a közvetlen hátrányos megkülönböztetés esetén, ezért mivel az alperes a tárgyalás berekesztését megelőzően a 2015. szeptember hó 3. napján megtartott tárgyaláson egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a felperes eleget tudott tenni

valószínűsítési kötelezettségének, a törvényszék is azt állapította meg, hogy a személyiségi perben a felperes eleget tett az Ebtv.19.§ (1) bekezdésében meghatározott valószínűsítési kötelezettségének, ezért az Ebtv. 19.§ (2) bekezdése értelmében az alperest terhelte a bizonyítási teher avonatközásban, hogy a perbeli jogviszonnyal összefüggésben az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta.

Az Ebtv.4.§ d.) pontja értelmében a rendvédelmi szervek eljárásaik és intézkedéseik során kötelesek betartani az egyenlő bánásmód követelményét, és mivel a törvény tárgyi hatályáról szóló jogszabályi rendelkezés, annak 6.§-a a perbeli jogviszonyt nem határozza meg olyanként, amelyre ne terjedne ki a törvény hatálya, a törvényszék arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy a perbeli jogviszonnyal összefüggésben az alperesi jogi személy köteles volt betartani az egyenlő bánásmód követelményét, amit az alperes nem is vitatott.

A fent írtakra is figyelemmel a törvényszék amikor a személyiségi perben elbírálta a felperesi kereseti kérelmeket, azt vizsgálta, hogy az alperes a tanúk vallomásaival és a becsatolt okirati bizonyítékokkal eleget tudott-e tenni kimentési kötelezettségének, a kimentési bizonyítással összefüggésben sikerrel bizonyította-e, hogy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta.

A széleskörű bizonyítás lefolytatását követően a felperes a 110. sorszám alatti előkészítő iratában pontosította, módosította kereseti kérelmeit, ezen felperesi előkészítő irat tartalmazza, hogy a Ptk.84.§ (1) bekezdés a.), b.), c.), illetve d.) pontjára alapítottan mely objektív szankciók vonatkozásában kérte a felperes a törvényszék döntését.

A személyiségi perben más jogterületre tartozó jogvita elbírálására nem kerülhetett sor, maga a személyiségi per nem szolgálhatott ugyanis sem általános, sem pedig különleges jogorvoslati fórumként, a személyiségi perben eljáró törvényszék, ezért is nem véleményezhette más eljárások törvényességét és azokat nem is bírálhatta felül.

A törvényszék azonban a személyiségi perben érdemben vizsgálhatta, hogy az alperes megsértette-e a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát, részesítette az alperes a gyöngyöspatai roma közösség tagjait zaklatásban vagy közvetlen hátrányos megkülönböztetésben.

Az egyenlő bánásmód követelménye alapvetően negatív kötelezettséget jelent, a kötelezettnek tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely bizonyos



tulajdonságaik alapján sérti egyes személyek, illetve személyek egyes csoportjainak egyenlő emberi méltóságát.

A személyiségi perben a felperes bizonyítani kívánta, hogy a perbeli jogviszonnyal összefüggésben az alperest pozitív tartalmú, alapjogvédelmi kötelezettség terhelte avonatkozásban, hogy a megfélemlített roma közösséget megvédje, ezért a szabad bizonyítás alapján az 59.sorszám alatti előkészítő iratának mellékleteként 59/1. sorszám alatt amicus curiae beadványt is csatolt, az Open Society Justice Initiative által elkészített amicus curiae beadvány hivatkozik azokra a nemzetközi jogi normákra, amelyek tiltják a megkülönböztető etnikai profilalkotást, a faji diszkriminációt, a bűnüldöző szervek tagjai vonatkozásában.

A személyiségi perben a törvényszék széleskörű bizonyítást folytatott le, 14 tanút hallgatott meg, beszerezte és értékelte a per tárgyát képező eseményekkel összefüggésben keletkezett azon okirati bizonyítékokat, amelyek a per eldöntése szempontjából jelentőséggel bírtak, továbbá tárgyalásokon megtekintette és az eljárás anyagává tette azon DVD-k kép, illetve hanganyagát is, amelyek a per tárgyát képező eseményeket dokumentálták.

A törvényszék tanúként meghallgatta többek között Balogh Tibort a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetőjét, Borsos Pétert, a Gyöngyösi Rendőrkapitányság közrendvédelmi és közlekedési osztályának volt vezetőjét, Gressai Ákost a Gyöngyösi Rendőrkapitányság körzeti megbízotti alosztályának a vezetőjét Dr. Ormosi Attilát a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjét és Farkas Jánost a Gyöngyöspatai Cigány Kisebbségi Önkormányzat volt elnökét is.

A felperes pontosított és módosított keresetében is azt állította, hogy az alperes a per tárgyát képező mind a két időszak vonatkozásában két jogcímen is megsértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát, velük szemben zaklatást és közvetlen hátrányos megkülönböztetést is megvalósított, ezért a törvényszék a per tárgyát képező mind a két időszak vonatkozásában érdemben vizsgálta, hogy a felperes által konkrétan megjelölt alperesi tevékenység, illetve gyakorlat személyiségi jogsértő volt-e valósított-e meg zaklatást vagy esetleg közvetlen hátrányos megkülönböztetést.

II.

**A 2011. március hó 1. napja é 2011. május hó 1. napja közötti időszakkal összefüggésben előterjesztett, a Ptk.84.§ (1) bekezdés a.) pontjára alapított, a jogsértés megállapítását célzó kereseti kérelmek.**

**Zaklatás**

A felperes 110. sorszám alatti előkészítő iratában elsődleges és másodlagos kereseti kérelmet terjesztett elő, ezen kereseti kérelmek azonban egyaránt azt célozták, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes a közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel, illetve igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatával zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, ezáltal meg is sértette az egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján ezen a jogcímen a felperes keresetét részben találta alaposnak, megállapította, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán tartózkodó, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület, a Véderő és a Betyársereg tagjaival szembeni közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, azonban ezt meghaladóan a felperes alaptalan keresetét elutasította, arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes kimentési bizonyítása eredményre vezetett, a perbeli első időszak vonatkozásában igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatával nem valósított meg zaklatást a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben az alábbiak miatt.

A törvényszék ítéletének rendelkező részében indokoltnak tartotta egyértelműen és pontosan meghatározni, hogy az alperes kifejezetten a Gyöngyöspatán tartózkodó, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület, a Véderő és a Betyársereg tagjaival szembeni közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel valósított meg zaklatást a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, a törvényszék jogi álláspontja szerint a szélsőséges csoportok kifejezés, nem elég konkrét, a törvényszéknek indokolt volt egyértelműen meghatározni azon személyek körét, akikkel szemben az alperes elmulasztott intézkedéseit akként tekintette, hogy azok alkalmasak voltak arra, hogy zaklatást valósítsanak meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben és ezáltal megsértsék az egyenlő bánásmódhoz való jogukat.



A személyiségi perben a törvényszék nem a zaklatás mint a mindennapi életben is gyakran használt általános tartalmú kifejezés alkalmazhatóságát vizsgálta és nem is a zaklatásnak a Büntető Törvénykönyvben is nevesített tényállása bírt relevanciával, hanem a törvényszék kifejezetten azt vizsgálta, hogy az alperes intézkedési gyakorlata, illetve intézkedéseinek elmulasztása személyiségi jogsértő volt-e, megvalósított-e ebben az összefüggésben zaklatást a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben.

A Btk.222.§-a határozza meg a zaklatás törvényi tényállását, amelynek a fentiek miatt a polgári jogi, személyiségi jogi jogviszonnyal összefüggésben relevanciája egyáltalán nem volt.

Ugyanakkor a Btk. is a zaklatást, az emberi méltóság és az egyes alapvető jogok elleni bűncselekmények között helyezi el.

Az Ebtv.10.§ (1) bekezdése értelmében zaklatásnak minősül az az emberi méltóságot sértő szexuális vagy egyéb természetű magatartás, amely az érintett személynek a 8.§-ban meghatározott tulajdonságával függ össze és célja vagy hatása valamely személlyel szemben megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő vagy támadó környezet kialakítása.

A zaklatás ugyanakkor a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek a 2003. évi CXXV. törvényben önállóan szabályozott formája, azonban a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, illetve a zaklatás tényállásának a törvényi feltételei részben eltérnek egymástól, ugyanis a közvetlen hátrányos megkülönböztetés mint jogcím vonatkozásában az összehasonlítható helyzetben lévő személyhez vagy csoporthoz képest kedvezőtlenebb bánásmódban részesítés egyértelmű tényállási elem, míg a másik jogcím a zaklatás vonatkozásában a törvényi tényállásban nem szerepel ez a fordulat, a zaklatás megállapításának ezért csupán a védett tulajdonság megléte, és az ezzel összefüggő céljában vagy hatásában megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő vagy támadó környezetet kialakító magatartás fennállása a tényállási elem, ezért a törvényszéknek a zaklatásra mint jogcímre alapított felperesi kereseti kérelmekkel összefüggésben a hivatkozott törvényi feltétel fennállását nem is kellett vizsgálnia.

Az Ebtv. preambuluma első mondata kimondja, hogy az országgyűlés elismeri minden ember jogát ahhoz, hogy egyenlő méltóságú személyként élhessen.



Az egyenlő bánásmód követelményéből alapvetően negatív tartalmú kötelezettség következik, az Ebtv. preambulumaéhoz fűzött kommentár 4. pontja is azt hangsúlyozza, hogy az egyenlő bánásmód követelménye azt kívánja meg a kötelezettől, hogy tartózkodjon minden olyan magatartástól, amely bizonyos tulajdonságaik alapján egyes személyek vagy személyek egyes csoportjaival szemben közvetlen hátrányos megkülönböztetést vagy zaklatást eredményez, azaz a kötelezettek nem sérthetik meg mások egyenlő emberi méltóságát.

Az Ebtv. 4.§ a.) pontja értelmében az egyenlő bánásmód követelményét a Magyar Állam is köteles megtartani.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1.§ (1) bekezdésének a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban hatályos jogszabályi rendelkezése többek között a rendőrség feladataként határozta meg a közbiztonság és a közrend védelmét is, ugyanezen törvény 2.§ (1) bekezdésének a perbeli első időszakban hatályos jogszabályi rendelkezése pedig egyértelműen kimondta, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, egyben tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja között hatályos Alkotmány (1949. évi XX. törvény) VIII. fejezete tartalmazza a Magyar Honvédségre és az egyes rendvédelmi szervekre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, az Alkotmány 40/A.§ (2) bekezdése is kimondja, hogy a rendőrség alapvető feladata a közbiztonság és a közrend védelme.

Az Alkotmány 54.§ (1) bekezdése azonban azt is egyértelműen kimondja, hogy a Magyar Köztársaságban minden embernek vele született joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelytől senkit nem lehet önkényesen megfosztani.

Ugyanakkor az Alkotmány 8.§ (1) bekezdésének a perbeli első időszakban is hatályos jogszabályi rendelkezése pedig egyértelműen az állam első rendű köteleiségeként határozta meg, hogy a Magyar Köztársaság által az Alkotmányban is elismert, az embert megillető sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogokat, köztük az emberi méltóságot is védelemben részesítse.

Az Alkotmány ezen jogszabályi rendelkezése képezi az alkotmányos alapját az államot, illetve az önálló jogi személyiséggel rendelkező rendvédelmi szervét az alperest terhelő alapjogvédelmi kötelezettségnek.



A törvényszék jogi álláspontja szerint a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban az alperest pozitív tartalmú kötelezettség is terhelte a perbeli jogviszonnyal összefüggésben, alkotmányos kötelezettsége volt, hogy a nem vitásan megfélemlített roma közösség tagjait meg is védje.

A törvényszék jogi álláspontja szerint a perbeli első időszakban az alperest mint az állam, a Magyar Köztársaság önálló jogi személyiséggel is rendelkező rendvédelmi szervét nem csak az a törvényi kötelezettség terhelte, hogy mint jogalkalmazó a Büntető Törvénykönyv és a szabálysértési törvény bizonyos tényállásainak az alkalmazhatóságát vizsgálja, hanem az az alapjogvédelmi kötelezettség terhelte, hogy a legmagasabb szintű jogszabály az Alkotmány hivatkozott rendelkezései mellett figyelemmel legyen a Magyar Köztársaság által is aláírt nemzetközi szerződésekben foglaltakra is.

A faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről New Yorkban 1965. december hó 21. napján elfogadott nemzetközi egyezmény kihirdetéséről szóló 1969.évi 8. törvényerejű rendelet 2. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

1. A részes államok elítélik a faji megkülönböztetést és vállalják, hogy a faji megkülönböztetés minden formája kiküszöbölésének és az összes fajok közötti megértés előmozdításának politikáját minden alkalmas eszközzel haladéktalanul folytatják és ebből a célból:

a.) minden részes állam vállalja, hogy személyek csoportjai vagy intézmények ellen irányuló faji megkülönböztetés céljából semmilyen cselekményt vagy gyakorlatot nem kezdeményez és biztosítja, hogy valamennyi országos és helyi hatósága és közintézménye ezzel a kötelezettséggel összhangban jár el.

b.) minden részes állam vállalja, hogy semmilyen személy vagy szervezet által alkalmazott faji megkülönböztetést nem támogat, nem védelmez és nem segít.

c.) minden részes állam hatékony intézkedéseket hoz országos és helyi kormányzati politikájának felülvizsgálatára és minden olyan törvény és jogszabály módosítására, visszavonására vagy hatálytalanítására, amelynek eredménye bármilyen téren a faji megkülönböztetés megteremtése vagy állandósítása.

d.) minden részes állam bármely személy, csoport vagy szervezet által alkalmazott helyi megkülönböztetést minden megfelelő eszközzel, szükség

esetén törvényhozás útján is megtilt és megszüntet.

e.) minden részes állam vállalja, hogy adott esetben támogatja az integrációs, faji szempontból vegyes szervezeteket és mozgalmakat és a fajok közötti korlátok kiküszöbölésének egyéb eszközeit, valamint ellenszegül mindennek, ami a faji megosztás erősítésére irányul.

A törvényszék jogi álláspontja szerint az Alkotmánybíróság gyakorlatából is az a következtetés vonható le, hogy az alperest terhelte az a kötelezettség, hogy Gyöngyöspatán megfélemlített roma közösség tagjait meg is védje, hiszen az 53/2009. (V.6.) AB határozat is kimondta, hogy az állam nem csak tartózkodni köteles attól, hogy ne sértse az alapjogokat, hanem azok érvényesülését pozitív intézkedésekkel elő is kell mozdítania, tehát az Alkotmánybíróság is egyértelműsítette, hogy az államot alapjogvédelmi egyben intézményvédelmi kötelezettség is terheli.

Emellett a Legfelsőbb Bíróság a 2009. december hó 15. napján meghozott ítéletével tartotta fenn hatályában a felülvizsgálati eljárás során a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletét, amellyel feloszlatta a Magyar Gárda Hagyományos és Kulturális Egyesületet, ezen ítéletek jogi indokolása tehát már ismert volt a jogalkalmazó rendvédelmi szervek számára is.

A törvényszék a fent írtakra is figyelemmel vizsgálta, hogy az alperes 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja között Gyöngyöspatán valósított-e meg személyiségi jogsértést, valósított-e meg zaklatást a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, azaz a törvényszék döntésénél figyelemmel volt arra is, hogy az alperes miként tett eleget az őt terhelő alapjogvédelmi kötelezettségének.

Az egyenlő bánásmód követelményét ugyancsak sértő, az Ebtv.10.§ (2) bekezdésében meghatározott tényállással, a jogellenes elkülönítéssel összefüggésben a bírói gyakorlat arra az álláspontra helyezkedett, hogy az intézményfenntartó önkormányzat és az általános iskola is a jogellenes elkülönítés minden aktivitását nélkülöző fenntartásával is megvalósítja a személyiségi jogsértést, azzal, hogy a szándékuktól függetlenül kialakult spontán szegregáció ellen nem lépnek fel (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.683/2005).

A jogellenes elkülönítést, mint az egyenlő bánásmódot sértő magatartást, tehát nem csak célzatosan, hanem mulasztással is meg lehet valósítani.



A törvényszék jogi álláspontja szerint a zaklatást, mint az egyenlő bánásmódot ugyancsak sértő magatartást is meg lehet valósítani, nem csak célzatosan, hanem mulasztással is.

A törvényszék arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy az alperes azzal a mulasztásával, hogy fenntartotta a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben nem vitásan kialakult megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő és támadó környezetet a gyöngyöspatai roma közösség tagjait zaklatásban részesítette, ugyanis a fentiek miatt az alperes a zaklatást, mint polgári jogi személyiségi jogi jogsértést a tevőleges, az aktivitását is nélkülöző mulasztásával is megvalósíthatta. Az Ebtv. 10.§ (1) bekezdése vagylagos törvényi feltételt határoz meg, ezért azzal a mulasztásával, hogy az alperes fenntartotta a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak emberi méltóságát sértő megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő és támadó környezetet, őket zaklatásban részesítette, hiszen a vagylagos törvényi feltétel okán az alperes részéről ehhez rasszista szándéokra nem volt szükség, ilyet a felperes nem is állított és a törvényszék sem állapított meg, azonban az alperes ezen mulasztásának az volt a hatása, azt eredményezte, azzal a következménnyel járt, hogy fenntartotta a Gyöngyöspatán a roma közösség tagjaival szemben nem vitásan már kialakult, az ő emberi méltóságukat nem vitásan sértő, megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszégyenítő és támadókörnyezetet.

A törvényszék amikor megállapította, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben zaklatást valósított meg, a rendelkezésére álló bizonyítékokat az alábbiak szerint értékelte.

A törvényszék megítélése szerint kétséget kizáróan bizonyított tény, hogy 2011. március hó 1. napját követően, azt követően, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai megjelentek a községben Gyöngyöspatán kialakult a roma közösség tagjainak emberi méltóságát sértő környezet, azaz az Ebtv. 10.§ (1) bekezdésében meghatározott törvényi feltételek nem vitásan fennálltak.

Ezt a tényt egyértelműen alátámasztja az alperesi 60. sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként csatolt, a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője Balogh Tibor által 2011. április hó 26. napján készített hivatalos feljegyzés is, amely azt tartalmazza, hogy megállapítható és egyértelmű, hogy a helyi cigányság fél, és a helyzet pikantériája az, hogy ha rendőrt látnak akkor is félnek és az is feszültté teszi őket.



Balogh Tibornak a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetőjének ezen helyzetértékelését a meghallgatott tanúk vallomásai és a törvényszék rendelkezésére álló további okirati bizonyítékok is egyértelműen alátámasztották, ezért a törvényszék is egyértelműen azt állapította meg, hogy azt követően, hogy 2011. március hó 1. napján a községben a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai megjelentek és elkezdtek járőrözni a közterületeken is, a helyzet fokozatosan eszkalálódott és kialakult a Gyöngyöspatán egy a roma közösség tagjaival szemben egyértelműen ellenséges megalázó, megszegényítő, és támadó környezet, amely a törvényszék jogi álláspontja szerint sértette is a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak emberi méltóságát, hiszen az Ebtv. 8.§-ában meghatározott tulajdonságukkal, cigány (roma) nemzetiséghez tartozásukkal volt összefüggésbe hozható.

Az 1969. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló New York-i egyezmény aláírásával Magyarország mint részes állam is vállalta, hogy bármely személy, csoport vagy szervezet által alkalmazott helyi megkülönböztetést minden megfelelő eszközzel szükség esetén törvényhozás útján megtilt és megszüntet.

Magyarország nemzetközi szerződésben is vállalt ezen kötelezettségéből az következik, hogy az önálló személyiséggel rendelkező alperest, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságot nem csak az a kötelezettség terhelte, amit tanúkénti meghallgatása során Dr. Ormosi Attila a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője úgy fogalmazott meg, hogy igyekeztek minden eseményt jól lekövetni, hanem az alperest alapjogvédelmi kötelezettsége alapján az a kötelezettség is terhelte, hogy ebben a két hónapban a gyöngyöspatai roma közösség megfélemlített tagjait meg is védje.

A törvényszék jogi álláspontja szerint az alperes ezen alapjogvédelmi kötelezettségének akkor tudott volna eleget tenni, ha teljes körűen feltárja azt a jogi környezetet, a nemzeti jog és a közösségi jog által biztosított jogi környezetet, amelyben ténylegesen is teljesíteni tudja alapjogvédelmi kötelezettségét.

A fentiek miatt a törvényszék jogi álláspontja szerint ezen két hónap vonatkozásában az alperesi rendvédelmi szerv jogalkalmazó tevékenysége nem merülhetett ki abban, hogy csupán azt vizsgálja, hogy valamely általa feltárt történeti tényállás megvalósít-e egyben törvényi tényállást is, a nemzeti jogra alapítottan megállapítható-e, valamely bűncselekmény vagy szabálysértés



elkövetése, ugyanis az alperesnek mint jogalkalmazónak, ebben a két hónapban szélesebb összefüggésben kellett vizsgálnia, hogy a nem vitásan megfélemlített gyöngyöspatai roma közösség tagjait alapjogvédelmi kötelezettsége alapján miként tudja meg is védeni.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg a törvényszék, hogy az ezen időszakot meghatározó, egyértelműen a három legfontosabb és a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát leginkább sértő három eseménnyel összefüggésben volt indokolt vizsgálni a törvényszéknek, hogy az alperes ténylegesen is eleget tett-e alapjogvédelmi kötelezettségének vagy követett el közbiztonságvédelmi tevékenysége során olyan mulasztást, amely azáltal valósított meg zaklatást a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, hogy az alperes mulasztása azzal a hatással járt, hogy fenntartotta ezen roma közösség tagjainak emberi méltóságát sértő, megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezetet.

A fentiek alapján a törvényszék a perbeli első időszakkal összefüggésben kiemelten az alábbi eseményeket értékelte:

- A személyiségi per alatt felosztatott Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjainak több mint két héten át tartó járőröző tevékenysége,
- A Jobbik által szervezett 2011. március hó 6. napján megtartott vonulósos tüntetés,
- A 2011. április hó 26. napján történt összetűzés, a helyi roma közösség nagyobb számú csoportja és a községben tartózkodó nem roma személyek között,

A törvényszék jogi álláspontja szerint ugyan ezt a két hónapos időszakot a maga egészében kellett vizsgálni, azonban azzal összefüggésben, hogy az alperes valósított-e meg zaklatást a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, kiemelt jelentőséggel bírt az a körülmény, hogy az ezen időszakot leginkább meghatározó három eseménnyel összefüggésben az alperes eleget tudott-e tenni alapjogvédelmi kötelezettségének.

A felperes 116. sorszám alatti előkészítő iratában foglalta össze ténybeli és jogi álláspontját, amelyre alapítottnan kérte annak megállapítását, hogy az alperes a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben zaklatást valósított meg.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján egyrészt megállapította, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjai, a Szebb Jövőért Polgárőr



Egyesület, a Véderő és a Betyársereg községben tartózkodó tagjai között a részben a különböző formaruhájuk ellenére sem tudtak mindig különbséget tenni, egyaránt félték ezektől az emberektől, mert úgy érezték, hogy kifejezetten roma ellenes célzattal jelentek meg Gyöngyöspatán, másrészt a törvényszék azt is megállapította, hogy a községben először megjelent Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjait a roma közösség tagjai életszerűen tekinthették eleinte „gárdistáknak”, hiszen a Magyar Gárda korábbi romaellenes célzatú cselekedeteiről igen részletesen tájékoztattak a helyi és országos újságok, valamint a közszolgálati televízió és a kereskedelmi televíziók is. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy Dr. Ormosi Attila a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője tanúkenti meghallgatása során bírói kérdésre úgy nyilatkozott, hogy a Magyar Gárda járőröző tevékenysége volt az az időpont, ami az általa hivatkozott helyzethez képest új helyzetet eredményezett.

A Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője tehát egyrészt a községben 2011. március hó 1. napján megkezdett járőröző tevékenységet jelölte meg olyanként, amely elindította azt a folyamatot, ami a törvényszék álláspontja szerint a helyi roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát sértő, az Ebtv. 10.§ (1) bekezdésében meghatározott környezet kialakításához vezetett, másrészt a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a 2014. október hó 28. napján megtartott tárgyaláson, azaz több mint három évvel a perbeli eseményeket követően sem tudta megjelölni, hogy ténylegesen kik járőröztek több mint két héten át Gyöngyöspatán, ezen spontán elszólása a tanúnak is csak megerősíti azt a körülményt, hogy ahhoz, hogy az alperes az alapjogvédelmi kötelezettségéből fakadóan kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tudjon tenni, elengedhetetlen volt, hogy a megye rendőri vezetése érdemben, teljes körűen annak minden részletében ismerje a Magyar Gárda felosztatásával összefüggésben folyamatban volt polgári ügyben keletkezett ítéletét az első és másodfokú bíróságnak, valamint a Kúriának.

Dr. Ormosi Attila a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság jogi végzettségű vezetője azonban tanúkenti meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy azt nem tudná elmondani, hogy a Magyar Gárdát miért oszlatta fel a bíróság, ugyanakkor magát az ítéletet olvasta.

A törvényszék megítélése szerint Dr. Ormosi Attila tanú vallomásából az a következtetés vonható le, hogy a perbeli első időszak, a 2011. március 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszak vonatkozásában a jogalkalmazó rendvédelmi szerv mozgásterét alapvetően meghatározó, ekkorra már egyértelműen hozzáférhető és megismerhető bírósági ítéletek lényeges jogi



tartalmát kellő mélységben nem ismerte, ami hozzájárulhatott ahhoz a törvényszék megítélése szerint, hogy az alperes alapjogvédelmi kötelezettségének ebben a két hónapban nem tudott eleget tenni, nem tudta megvédeni a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak emberi méltóságát, mert az alperes nem tett meg minden olyan intézkedést, amelynek megtétele az alperesnek jogában állt és amely biztosíthatta volna a helyi roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát.

A fentieket támasztja alá az a körülmény is, hogy Dr. Ormosi Attila tanúként bírói kérdésre azt is előadta, hogy ugyan a kérdéses időszakban a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságnak volt jogtanácsosa, azonban jogi végzettsége okán nem szorult a segítségére, a jogi dolgokat önállóan tudta értékelni és tudott önálló döntéseket hozni.

Miután azonban a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője tanúként azt is közölte, hogy mivel a rendőrség egy centrális szervezet a perbeli eseményekről folyamatosan jelentett Dr. Hatala Józsefnek az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjének is, ezért a törvényszék megítélése szerint mindenképp indokolt lett volna, hogy a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője annak ellenére, hogy jogi végzettséggel rendelkezik igénybe vegye azt a jogi tudást, azt a jogi ismeretet, már csak az alkalmazandó közösségi jogi és nemzetközi jogi összefüggések okán is, ami lehetővé tette volna, hogy az alperes abban a helyzetben, amikor kialakult a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát megsértő környezet, annak megszüntetése érdekében a rendelkezésére álló és alkalmazható jogszabályi rendelkezések ismeretében megtegye a szükséges és indokolt intézkedéseket.

A fentiek miatt a törvényszék nem osztotta Dr. Ormosi Attila tanúként is megfogalmazott azon álláspontját, hogy az alperes, amire törvényesen lehetősége volt, azt meg is tette.

A törvényszék a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjainak járőrözésével összefüggésben az alábbi bizonyítékokat értékelte.

A személyiségi perben az alperes következetesen arra hivatkozott, hogy joghézag állt fenn, nem volt törvényes lehetősége megakadályozni a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjainak a járőröző tevékenységét.

Nem vitás tény, hogy a 2011. évi XL. törvény 1.§-a iktatta be mégpedig 2011. május hó 7-i hatállyal a régi Büntetőtörvénykönyvbe (1978.évi IV.törvény) az új



174/B/A alatti, a közösség tagja elleni erőszak új formájaként szabályozott tényállást.

A törvénymódosítás indokolása ugyan nem utal a gyöngyöspatai, a per tárgyát képező eseményekre, azonban a törvénymódosítás szöveges indokolása, valamint az időpontok egybeesése alapján nem vitatható, hogy az országgyűlés 2011. május hó 2. napján a Gyöngyöspatán kialakult helyzetre reagált, amely helyzet a törvényszék jogi álláspontja szerint sértette a roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát, amikor a fentiek szerint módosította a Büntető Törvénykönyvet.

A felperes az 5. sorszám alatti előkészítő iratában nevesítette, hogy a perbeli első időszakban a régi Büntető Törvénykönyv mely jogszabályi rendelkezéseire alapítottnan lett volna indokolt az alperesnek hivatalból büntetőeljárást indítani.

A felperes a fentiekkel összefüggésben a közösség tagjai elleni erőszak büntetvére, a zaklatás vétségére, valamint a garázdaság vétségére, illetve a garázdaság szabálysértésére hivatkozott.

Miután a személyiségi perben más jogterületre tartozó jogvita elbírálására nem kerülhet sor, illetve a személyiségi perben eljáró bíróságok nem is véleményezhetik más eljárások törvényességét, illetve azokat értelemszerűen nem is bírálhatják felül, abban a kérdésben a törvényszék nem is foglalhatott állást, hogy a Szegedi Jövőért Polgárőr Egyesület tagjainak járőröző tevékenysége kimerítette-e a felperes által hivatkozott 3 törvényi és egy szabálysértési tényállás valamelyikét, azonban a törvényszék amikor vizsgálta, hogy az alperes valósított-e meg zaklatást a helyi roma közösség tagjaival szemben, akként értékelte, hogy az alperes azzal, hogy hivatalból meg sem indította ezeket az eljárásokat, ami a személyiségi jogsértéssel összefüggésben mulasztásként értékelhető, fenntartotta a fokozatosan kialakuló a helyi roma közösség egyenlő emberi méltóságát sértő környezetet.

Abból a tényből, hogy a megismételt eljárás során a Szegedi Ítéltábla csak a 2014. október hó 8. napján meghozott ítéletével oszlatta fel a Szegedi Jövőért Polgárőr Egyesületet, nem következett az, hogy a társadalmi szervezet egyes tagjaival szemben hivatalból az alperes nem indíthatott büntetőeljárást, nem helyezkedhetett arra a jogi álláspontra, hogy az akkor még törvényesen működő Szegedi Jövőért Polgárőr Egyesületnek a községben járőröző tagjai bűncselekményt vagy szabálysértést követtek el és legalább velük szemben megindítja hivatalból a büntetőeljárásokat.



A törvényszék jogi álláspontja szerint az alperest terhelő alapjogvédelmi kötelezettségből egyértelműen az következett, hogy ezen eljárásokat hivatalból megindítsa.

Az alperesnek egyértelműen lehetősége volt arra, hogy ez alatt a két hónap alatt folyamatosan és következetesen vizsgálja, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai követtek-e el bűncselekményt, vagy szabálysértést, hiszen Balogh Tibor a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője tanúként úgy nyilatkozott, hogy az egyesület minden nap reggel telefonon ugyan, de bejelentette, hogy aznap hol fognak és hány fővel mozogni.

Az alperes számára tehát egyértelműen biztosított volt annak a lehetősége, hogy az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök kellő időben észleljék is az egyesület tagjai által elkövetett bűncselekményeket vagy szabálysértéseket elkövetésük esetén.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök a 2011. március hó 1. napján és 2011. március hó 18. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjaival szemben kifejezetten a járőrözés kapcsán hivatalból szabálysértési vagy büntetőeljárás megindítására nem került sor.

A törvényszék amikor megállapította, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben zaklatást valósított meg a rendelkezésére álló bizonyítékokat az alábbiak szerint értékelte.

A törvényszék megítélése szerint kétséget kizáróan bizonyított tény, hogy 2011. március hó 1. napját követően, azt követően, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai megjelentek a községben Gyöngyöspatán kialakult a roma közösség tagjainak emberi méltóságát is sértő környezet, fennálltak az Ebtv. 10.§ (1) bekezdésében meghatározott törvényi feltételek.

A törvényszék jogi álláspontja szerint az alperes alapjogvédelmi kötelezettségéből következett, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságának megvédése érdekében legalább megindítsa azokat a szabálysértési, illetve büntetőeljárásokat, amelyek megindítására a nemzeti jog és a közösségi jog részére lehetőséget biztosított.



A fentiek miatt a személyiségi perben egyáltalán nem volt jogi relevanciája, hogy a jogvédő szervezetek akár a felperes is miért nem tett több feljelentést, illetve, hogy esetlegesen a gyöngyöspatai roma közösség egyes tagjai alaptalan bejelentéseket is tettek a rendőrség irányába.

Nem vitás tény, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület a rendőrséggel írásban együttműködési megállapodást nem kötött, annak ellenére, hogy a 2009. évi LXXXIV. törvény 36.§-a új szabályként bevezette a kötelező együttműködési megállapodásra, valamint az írásbafoglalására vonatkozó jogszabályi rendelkezést 2009. szeptember hó 1. napjától kezdődően.

A polgárőrségről szóló 2006. évi LII. törvény 2.§ (5) bekezdése alapján a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesületnek jogszabályi kötelezettsége lett volna, hogy kezdeményezze az együttműködési megállapodás megkötését a rendőrséggel, amennyiben a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület mint jogi személy ezen jogát jóhiszeműen és rendeltetésszerűen gyakorolta volna, az alperes, illetve a Gyöngyösi Rendőrkapitányság mérlegelhetette volna, hogy alapjogvédelmi kötelezettségét sérti-e ezen írásbeli együttműködési megállapodás megkötése, van-e törvényes lehetőség arra, hogy magát a járőrözést meg is akadályozza.

Emellett a polgárőrségről szóló 2006. évi LII. törvény 3.§ (2) bekezdése azt is kimondta a perbeli első időszakban, hogy a polgárőr által tevékenysége során viselt formaruha a magyar honvédség, a rendvédelmi szervek vagy más hatóság tagjainak egyenruhájához való hasonlósága miatt, megtévesztésre nem lehet alkalmas, ezen törvényi rendelkezésből, valamint abból a tényből, hogy a járőrözés megkezdésének időpontjában az alperesi jogalkalmazó rendvédelmi szerv számára már egyértelműen ismert volt a Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesület feloszlata tárgyában folyamatban volt polgári ügyben meghozott ítéletek igen részletes és irányadó ténybeli és jogi indokolása, az a következtetés vonható le, hogy az alperes alapjogvédelmi kötelezettségének a teljesítése megkövetelte volna, hogy legalább hivatalból megindítsa az ezen időpontban hatályos Sztv.152/B.§ (1),illetve (2) bekezdésében nevesített szabálysértések elkövetésének alapos gyanúja miatt az érintettekkel szemben a szabálysértési eljárásokat.

A törvényszék megítélése szerint ezen szabálysértések elkövetésének alapos gyanúját támaszthatta alá a járőrözők ruházata mellett az a tény is, hogy azt követően, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai 2011. március hó 1. napján megjelentek a községben, Juhász Oszkárnak a Jobbik gyöngyöspatai



szervezete elnökének családi házára egy Magyar Gárda feliratú zászló került kihelyezésre.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azonban az állapítható meg, hogy ténylegesen szabálysértési eljárás megindítására hivatalból csupán a két nyíltan szélsőjobboldali radikális szervezet néhány tagjával szemben került sor.

A Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület felosztatása tárgyában folyamatban volt polgári ügyben a megismételt eljárás során meghozott 2.P.20.045/2013/47. sorszám alatti ítélet indokolásában a Gyulai Törvényszék azt állapította meg, hogy az egyenruha viselése, alakulatban vonulás, nyilvános menetelés, éneklés, a gyülekezési szabadságból fakadó jogszerű tevékenység, önmagában mások jogait, szabadságát nem sérti akkor sem, ha ez egyes szemlélődőkből ellenérzést vált ki.

A törvényszék a személyiségi perben a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján ugyanakkor azt állapította meg, hogy bármelyik alkotmányos alapjog, így a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjait a járőrözés időpontjában nem vitásan megillető jogoknak ugyancsak alkotmányosan érvényesülő korlátjaként figyelembe kell venni a régi Polgári Törvénykönyv 5.§ (2) bekezdésének azon jogszabályi rendelkezését, miszerint egyetlen alkotmányos alapjog gyakorlása sem irányulhat társadalmi rendeltetésével össze nem egyeztethető célra, nem sértheti mások, így a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságához fűződő személyiségi jogát sem.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai a Gyöngyöspatán folytatott járőrözésükkel összefüggésben a különben őket nem vitásan megillető alkotmányos és egyéb jogokat akként gyakorolták, hogy megsértették a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát, ezért személyiségi jogsértésként, zaklatásként értékelhető az alperes azon mulasztása, hogy meg se indította, azokat a hivatkozott szabálysértési és büntető eljárásokat, amelyek legalább megteremtették volna a lehetőségét annak, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltósága ne sérüljön, az alperes ezen mulasztása arra vezethető vissza, hogy alapjogvédelmi kötelezettségének ténylegesen nem tett eleget.

A törvényszék a 2011. március hó 6. napján megtartott vonulós tüntetéssel összefüggésben az alábbi bizonyítékokat értékelte:



2011. március hó 6. napján a Jobbik gyöngyöspatai szervezete által szervezett vonulások tüntetésre egyértelműen egy kiélezett, feszült, felfokozott közhangulatban került sor, hiszen a személyiségi per során felozlatott Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai már közel egy hete járőröztek a községben.

A törvényszék megítélése szerint a személyiségi jogsértéssel összefüggésben releváns körülmény, hogy a megfélemlített roma közösség tagjai a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület járőrözéseivel összefüggésben szerzett tapasztalataik alapján egyértelműen úgy érezték, hogy a tömegdemonstráció nem az egyes konkrét bűncselekmények elkövetőinek az elítélését, hanem az egész roma közösség megbélyegzését célozza.

A törvényszék megítélése szerint a személyiségi jogsértéssel összefüggésben ugyancsak releváns körülmény, hogy az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőröknek 5 napon át lehetőségük volt figyelemmel kísérni és jogilag is értékelni a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület községben járőröző tagjainak a tevékenységét és a bejelentés szándékolt céljára is figyelemmel egyértelműen mérlegelhettk azt a körülményt, hogy a gyülekezési jog gyakorlása nem eredményezi-e a gyöngyöspatai roma közösség egyenlő emberi méltóságának a sérelmét. A gyülekezési jogról szóló 1989.évi III. törvény (Gytv.) 1.§-ának a vonulások tüntetés időpontjában fennálló jogszabályi rendelkezése ugyanis kimondta, hogy a gyülekezési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelyet a Magyar Köztársaság elismer és biztosítja annak zavartalan gyakorlását, azonban ugyanezen törvény 2.§ (3) bekezdése azt is egyértelműen kimondta, hogy a gyülekezési jog gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, valamint bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának a sérelmeivel.

A fentiek miatt a törvényszék jogi álláspontja szerint az alperes alapjogvédelmi kötelezettségéből egyértelműen az következett, hogy felismerje, értékelje és mérlegelje, hogy a Jobbik gyöngyöspatai szervezet által szervezett vonulások tüntetés engedélyezése nem eredményezheti a helyi roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságának a sérelmét.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője azonban 2011. március hó 3. napján 10.030-1838/2011.ált.számon arról tájékoztatta a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény szervezőjét Juhász Oszkárt a Jobbik gyöngyöspatai szervezetének az elnökét, hogy az általa bejelentett rendezvény megtartását hatósága tudomásul vette.



A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője ugyan az alkotmányos alapjogok összeütközése alapján nem látta indokoltnak, hogy ne vegye tudomásul az írásban bejelentett rendezvényt, azonban a hivatkozott tájékoztatás tartalmazza azt a közlést, hogy a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 2.§ (3) bekezdése értelmében a gyülekezési jog nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának a sérelmével.

A Gytv.8.§ (1) bekezdése szerint ha a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését veszélyeztetné vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időben való megtartását megtilthatja.

A törvényszék megítélése szerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezés esetleges alkalmazhatóságával összefüggésben releváns körülmény, hogy a Gyöngyösi Rendőrkapitányság 10.031/2011ált. számon intézkedési tervet készített a vonulós tüntetés rendőri biztosításának a végrehajtására, amely biztosítási terv azt a tényt is rögzítette, hogy a rendőrségi biztosítást az indokolja, hogy a felvonulás érinti a romák lakta utcákat, amelyek közül az egyik zsákutca és amennyiben ott valamilyen szintű verbális vagy tetteges konfliktus alakulna ki, azt megfelelő rendőri készültség nélkül megakadályozni vagy megszakítani nem volna lehetséges.

Mielőtt a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője döntött abban a kérdésben, hogy a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény megtartását tudomásul veszi-e, 2011. március hó 2. napján egyeztető tárgyalás lefolytatására is sor került a Gyöngyösi Rendőrkapitányság és a rendezvény szervezője Juhász Oszkár között, amelyről jegyzőkönyv is készült.

Ezen jegyzőkönyv tanúsága szerint Antal János rendőr főtörzszászlós a hatóság tagjaként javasolta, hogy a petíciót ne a Gyöngyöspata, Bem út 13. szám alatti helyen hanem a Gyöngyöspata, Fő úton lévő polgármesteri hivatalban vagy a hivatal előtti területen adják át a Cigány Kisebbség Önkormányzat elnökének, azonban Juhász Oszkár a rendezvény szervezője a jegyzőkönyv tanúsága szerint úgy nyilatkozott, hogy igényt tart az általa megjelölt helyszínre, a petíciót a Bem út 13.szám alatt kívánja átadni.

A törvényszék megítélése szerint az alperes az alapjogvédelmi kötelezettségéből

az is következett, hogy felelősen annak a lehetőségét is mérlegelje, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságának a biztosítása érdekében élhet-e törvényesen a Gytv.8.§ (1) bekezdésében biztosított törvényi lehetőséggel.

A törvényszék megítélése szerint nem csak a bejelentésben megjelölt helyszínnel, hanem a bejelentésben megjelölt idővel összefüggésben is törvényesen mérlegelhetette az alperes a Gytv.8.§ (1) bekezdésének az alkalmazását, ezt támasztják alá a felperesi 56 sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként csatolt, a Heti Világgazdaság fotóriportere által elkészített színes fényképfelvételek, amelyek a törvényszék megítélése szerint azt bizonyítják, hogy késő este teljes sötétségben a Hegyalja utcán, a zsákutcán is át kellett vonulnia a tömegnek.

A 10/1.sorszám alatti színes fényképfelvétel még a vonulós tüntetés elején világosban készült, a 10/2, 10/3, 10/4, illetve 10/5. alatti színes fényképfelvételek pedig már sötétben készültek.

Tanúkénti meghallgatása során Balogh Tibor a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője úgy nyilatkozott, hogy egy ilyen sötét tömegben hang alapján nehéz lenne bárkit azonosítani, a törvényszék jogi álláspontja szerint az alperes alapjogvédelmi kötelezettségéből az következett volna, hogy a Gytv.8.§ (1) bekezdésében foglaltak alkalmazhatóságát azzal összefüggésben is mérlegelje, hogy az adott helyszínen és az adott időben az alkotmányos alapjogok összeütközése, a helyi roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságának védelme esetleg indokolja-e a rendezvény megtartásának a megtiltását.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője azonban a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény megtartását tudomásul vette, a Jobbik gyöngyöspatai szervezetének a szervezésében megtartásra került a vonulós tüntetés.

Az alperes intézkedési tervet készített a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény biztosításának a végrehajtására.

Emellett a vonulós tüntetés rendbiztosa, rendbiztosi tevékenységének a végrehajtásáról jelentést is készített, az intézkedési terv és a jelentés alapján az állapítható meg, hogy az alperes minden szükséges intézkedést a maga részéről megtett annak érdekében, hogy a rendezvényt törvényesen biztosítani tudja.



A Gytv. 11.§ (1) bekezdése szerint azonban a rendezvény rendjének biztosításáról a szervező köteles gondoskodni, és a Gytv. 11.§ (2) bekezdése értelmében a rendőrség és más arra illetékes szerv a rendezvény rendjének biztosításában a szervező kérésére közreműködik, a rendezvényt megzavaró személyek eltávolításáról intézkedik.

Juhász Oszkár a rendezvény szervezője 2011. március hó 2. napján kelt írásbeli bejelentésében azt közölte, hogy a rendezvény zavartalan lebonyolítását 10-15 fő rendező biztosítja és a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetőjének egy nappal később 2011. március hó 3.napján kelt, a rendezvény megtartását tudomásul vevő határozatának indokolása is azt tartalmazza, hogy a rendezvény zavartalan lebonyolítását a 15 fő rendezőn kívül az általa meghatározott számú rendőri erők fogják biztosítani.

Juhász Oszkár a rendezvény szervezője tanúkénti meghallgatása során előadta, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület biztosította a rendezvényt, személy szerint ő kérte fel őket a rendezvény biztosítására.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője, tehát olyan rendezvény megtartását vette tudomásul, amelyet később feloszlattott Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai biztosítottak, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület azon tagjai, akik 2011. március hó 1. napjától kezdődően már a községben járőröztek.

A törvényszék megítélése szerint a személyiségi jogsértéssel összefüggésben ezt a körülményt is indokolt volt értékelni.

A 2014. december hó 4. napján megtartott tárgyaláson tanúként a rendezvény szervezője Juhász Oszkár azt közölte, hogy a rendezvény fő tárgya a cigányok által elkövetett bűnözési formák elleni békés demonstráció volt.

A törvényszék megítélése szerint a személyiségi jogsértéssel összefüggésben indokolt volt értékelni a rendezvény szervezőjének azt az előadását, amit a vonulós tüntetés megtartását követően több mint 3 évvel tanúként fogalmazott meg és amelyből a törvényszék megítélése szerint a tüntetés roma ellenes célja kitűnik, ugyanis a rendezvény szervezője bizonyos bűnözési formákat egy adott nemzetiséggel hozott összefüggésbe.

Nem vitás tény, hogy a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény feloszlására nem került sor és a rendezvény rendbiztosá által elkészített

jelentés alapján megállapítható, hogy a rendezvényen rendőri intézkedésre egyáltalán nem került sor.

A Magyar Gárda Hagyományőrző és Kulturális Egyesület felosztatásával összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.738/2009/7.sorszám alatti ítéletének indokolásában hivatkozott az ún. foglyul ejtett közönségre is.

A felperes álláspontja szerint a vonulós tüntetést a rendőrségnek, ha már a rendezvény megtartását tudomásul vette, fel kellett volna osztatnia, mert az egyértelműen sértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát.

A Gytv. 14.§ (1) bekezdése kimondja, hogy ha a gyülekezési jog gyakorlása a 2.§ (3) bekezdésében foglaltakra ütközik a rendőrség a rendezvényt felosztatja.

A törvényi rendelkezés alapján tehát köteles felosztatni a rendőrség azt a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvényt, amelynek során a rendezvény résztvevői a gyülekezési jogok gyakorlása során ezen alkotmányos alapjogokat akként gyakorolják, hogy ezzel megsértik mások jogait és szabadságát.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője azon határozatában, amelyben a vonulós tüntetést mint, a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény megtartását tudomásul vette részletesen tájékoztatta a rendezvény szervezőjét azokról a büntetőtörvénykönyvi és szabálysértési tényállásokról, amelyekkel összefüggésben a tájékoztatást szükségesnek tartotta, hivatkozott többek között a Btk.174/C.§-ban foglaltakra, a Btk.212/A.§-ban foglaltakra és az Sztv.152/B.§-ban foglaltakra is.

Ugyanezen határozat utal a Magyar Gárda felosztatásával összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla által meghozott ítéletre is és hivatkozik a Gytv. 2.§ (3) bekezdésében foglaltakra is, amely szerint a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások jogainak és szabadságának a sérelmével.

A rendőrségi határozat azonban a Gytv.14.§(1) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezésre, a rendezvény felosztatásának a kötelezettségére nem a Gytv.2.§(3)bekezdésében foglaltakkal összefüggésben utal, hanem a rendezvény szervezőjének és a rendezvény résztvevőinek a törvényi kötelezettségeit nevesíti, és azt a hivatkozást tartalmazza, hogy amennyiben a rendezvény szervezője és a rendezvény résztvevői a hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket



nem tartják be, abban az esetben a Gytv.14.§ (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a rendőrség a rendezvényt felosztatja.

A törvényszék megítélése szerint arra a tényre is figyelemmel, hogy a Szébb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai már 2011. március hó 1. napjától kezdődően járőröztek a községben és a 2011. március hó 2. napján megtartott, a Gyöngyösi Rendőrkapitányság által szervezett egyeztetésen a Gyöngyöspatai Cigány Kisebbségi Önkormányzat vezetői kifejezetten közölték, hogy a roma közösség tagjai félnek, szeretnék, ha a társadalmi szervezet tagjai elhagynák a települést, mindenképpen indokolt lett volna, hogy amennyiben a rendőrség tudomásul veszi a rendezvény megtartását határozata indokolásában egyértelműen a Gytv. 2.§(3) bekezdésére történő utalással tájékoztassa a rendezvény szervezőjét, hogy amennyiben a gyöngyöspatai roma közösség egyenlő emberi méltóságának a sérelmével gyakorolják a rendezvény résztvevői a Gytv.1.§-ában biztosított alkotmányos jogukat, a rendőrség fel fogja osztatni a rendezvényt.

A rendezvény rendőri biztosításának parancsnoka Balogh Tibor a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője volt, Dr. Ormosi Attilának a Heves Megyei Rendőrfőkapitányság vezetőjének tanúvallomása alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője volt az a rendőri vezető, mint a rendőri biztosítás parancsnoka, aki jogosult volt a helyszínen dönteni abban a kérdésben, hogy indokolt-e a rendezvény felosztatása.

A Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője tanúkenti meghallgatása során a 2014. március hó 10. napján megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy valószínűnek tartja, biztos benne, hogy a Magyar Gárdát felosztató ítélet olvasta, valószínűleg a roma kisebbséget tételezi a felperesi hivatkozás foglyul ejtett közösségként, de úgy gondolja, hogy a demonstrációk napján senki nem volt akadályozva, hogy elhagyja az otthonát.

A törvényszék megítélése szerint a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetőjének tanúvallomásából is az a következtetés vonható le, hogy teljes körűen, kellő mélységben nem ismerte azokat a hazai és nemzetközi jogszabályi rendelkezéseket, azt a nemzeti bírósági, európai emberi jogi bírósági és alkotmánybírósági esetjogot, amelynek ismerete alapján tudott volna dönteni abban a kérdésben, hogy a rendőrség alapjogvédelmi kötelezettségére is figyelemmel indokolt lett volna-e felosztatni a tüntetést.

A Gytv.14.§ (1) bekezdése ugyanis nem ad mérlegelési lehetőséget a rendőri vezetők számára, amennyiben valamely rendezvényen a részt vevők a



gyülekezési jogukat biztosító alkotmányos jogukat akként gyakorolják, hogy ezáltal megsértik mások jogait és szabadságát, köteles kiadni a parancsot a rendezvény feloszlására.

Azoknak a körülményeknek, amelyekre a rendőr tanúk hivatkoztak, hogy az adott helyszínen, az adott időben a feloszlítás esetleges elrendelése milyen következményekkel járhatott volna, hiszen a rendezvényen közel kétezren vettek részt és a rendezvény végén már teljesen sötét volt jogi relevanciája nem volt, hiszen a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője az adott helyszínen és az adott időben vette tudomásul a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvényt és a Gytv.14.§ (1) bekezdése alapján a rendőrséget egyértelmű törvényi kötelezettség terhelte, hogy amennyiben a rendezvény feloszlítását lehetővé tevő törvényi feltétel, mások jogainak és szabadságának a megsértése fennáll, törvényesen és szakszerűen intézkedjen, a rendezvényt oszlassa fel.

Foglyul ejtett közönségről, figyelemmel az Alkotmánybíróság 95/2008. (VII.3.) AB határozatának indokolásában foglaltakra is, akkor beszélhetünk, ha valaki oly módon nyilvánítja ki szélsőséges meggyőződését, hogy a sértett csoporthoz tartozó személy kénytelen azt megfélemlítve végighallgatni és nincs módja kitérni a közlés elől.

A felperesi 56.sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként csatolt, a Heti Világgazdaság fotóriportere által készített 4 színes fényképfelvétel igazolja, hogy a vonulósos tüntetés már teljes sötétben ért véget, a rendőrség nem alkalmazta a Gytv.8.§ (1) bekezdésében foglaltakat, az adott helyen és időben a rendezvény megtartását tudomásul vette, ezért nem fogadható el a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetőjének tanúként előadott álláspontja miszerint a demonstráció napján senki nem volt akadályozva, hogy elhagyja az otthonát.

A törvényszék megítélése szerint figyelemmel a rendezvény tényleges időtartamára is sértette volna a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát, amennyiben csak azért, hogy a rendezvény résztvevői gyakorolni tudják gyülekezési jogukat ők kényszerüljenek otthonaik elhagyására.

A törvényszék jogi álláspontja szerint az alperesnek alapjogvédelmi kötelezettsége alapján mérlegelnie kellett volna azt a körülményt, hogy főleg az idős beteg felnőttek és a kisgyermekes családok nem fogják tudni gyakorolni azt a jogukat, hogy szabad választásuk alapján eldönthessék, hogy ténylegesen meghallgatják-e a nekik nem tetsző véleményt, vagy esetleg eltávoznak



otthonukból.

A törvényszék megítélése szerint a rendezvény megtartása, az a tény, hogy a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője a rendezvény megtartását tudomásul vette mégpedig kifejezetten az adott helyszínen és az adott időben azzal a következménnyel járt, hogy a roma közösség tagjai szabadon nem tudtak választani, hogy annak a ténynek az ismeretében, hogy a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai már 2011. március hó 1. napjától kezdődően járőröztek a községben és ezt a helyzetet félelemmel élték meg, elhagyják-e otthonukat.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék azt is megállapította, hogy amikor a rendezvény szervezője Juhász Oszkár a petícióját felolvasta, a rendezvény résztvevői közül többen skandáltak és elhangzottak olyan verbális kijelentések is, amelyek egyértelműen sértették a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát.

Ezt a tényt egyértelműen alátámasztja Baranyi Györgyné tanú vallomása, aki előadta, hogy a vonulós tüntetés ideje alatt két szekrényt is az ajtóhoz toltak, illetve az ablakhoz is toltak szekrényt, hogy ne halljanak semmit, de hiába tették oda a szekrényeket, hallották, hogy a tüntetés során kiabálták azt is, hogy „Büdös, kutyák, meg kell döglögetek, szappant kell belőletek főzni!”

Tanúkénti meghallgatása során Balogh Tibor a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője előadta, hogy hallotta, hogy a vonulós tüntetés során a cigánybűnözés kifejezés elhangzott és azt is hallotta, hogy a rendezvény szervezői skandáltak, hogy dolgozni menjetek, ne lopni, de olyan verbális jellegű fenyegető kijelentéseket, hogy megölünk benneteket nem hallott, emiatt a rendőrségnek a rendezvény alatt senkit nem is kellett a verbális kijelentésekkel összefüggésben sem intézkedés alá vonni.

A személyiségi perben a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék abban a kérdésben nem foglalhatott állást, hogy indokolt lett volna-e a rendezvény feloszlatása, azt azonban a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáróan megállapította, hogy a rendezvénynek voltak olyan résztvevői, akik egyértelműen megsértették a helyi roma közösség tagjainak emberi méltóságát, a Baranyi Györgyné tanú által közölt és a menetelő személyek egy része által skandált kijelentés durván sértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát.

A vonulós tüntetéssel összefüggésben a rendezvényen rendőri intézkedésre

egyáltalán nem került sor, a rendezvény egyetlen résztvevőjével szemben sem indult hivatalból sem büntetőeljárás, sem pedig szabálysértési eljárás, a Baranyi Györgyné által közölt a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát durván sértő verbális kijelentéssel összefüggésben sem.

A vonulósos tüntetésről az alperes törvényesen kép, illetve hangfelvételt készített, amely időközben már megsemmisítésre került.

Miután ezen kép, illetve hangfelvételt az alperes készítette, megteremtette annak a lehetőségét is, hogy utólag vizsgálja, hogy a rendezvény megtartása során a rendezvény résztvevői követtek-e el bűncselekményt vagy szabálysértést, és az elévülési időn belül egyértelműen lehetősége volt az alperesnek hivatalból ezen eljárások megindítására, amennyiben a kép, illetve hanganyag megtekintése alapján utólag, de észleli valamely bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetését.

Tanúkénti meghallgatása során Balogh Tibor a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője úgy nyilatkozott, hogy ilyen sötét tömegben hang alapján nehéz lenne bárkit azonosítani.

A törvényszék megítélése szerint azonban az alperestől az őt terhelő alapjogvédelmi kötelezettség alapján elvárható volt, hogy amennyiben a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságának megvédése érdekében sem látott lehetőséget a rendezvény megtartásának a megtiltására, mindent megtegyen annak érdekében, hogy a rendezvény rendőri biztosításának a parancsnoka, amennyiben a rendezvényen mégis a rendezvény résztvevői megsértik a helyi roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát a döntést megalapozó valamennyi releváns jogszabályi rendelkezés ismeretében dönthessen, hogy indokolt-e kiadni a parancsot a rendezvény felosztatására, illetve, hogy amennyiben esetleg a rendezvény felosztatása nem indokolt, de a rendezvény résztvevői a rendezvényen, valamely bűncselekményt vagy szabálysértést elkövetnek, azok elkövetését legrosszabb esetben utólag a törvényesen elkészített kép, illetve hangfelvétel alapján észleljék és hivatalból bűncselekmény vagy szabálysértés alapos gyanúja miatt ezen eljárásokat meg is indítsák.

A törvényszék a személyiségi perben abban a kérdésben sem foglalhatott állást, hogy 2011. március hó 6. napján a vonulósos tüntetés során a rendezvény résztvevői követtek-e el bűncselekményt vagy esetleg szabálysértést, de azt vizsgálhatta, hogy a zaklatással összefüggésben értékelhető-e az a tény, hogy



ezen eljárások megindítására egyáltalán nem került sor, a rendezvény úgy ért véget, hogy a rendezvény során rendőri intézkedésre egyáltalán nem került sor és utólag hivatalból sem indult, sem büntetőeljárás, sem pedig szabálysértési eljárás a rendezvény résztvevőivel szemben.

A személyiségi jogvédelmi intézkedések alkalmazása független a jogsértő vétőképeségétől, felróhatóságától és magatartása jó vagy rosszhiszeműségétől és esetleges tévedésétől is, mert a személyiségi sérelmet akkor is orvosolni kell, ha a jogsértés nem volt senkinek felróható.

A személyiségi perben a zaklatással mint jogcímmel összefüggésben a törvényszék megítélése szerint a felperes bizonyította, hogy az alperes mulasztása a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak a jog által is védett, kifejezetten személyiségi érdekkörükbe tartozó behatolást jelentett, az egyenlő bánásmódhoz fűződő személyiségi jogait a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak hátrányosan érintette.

**A törvényszék a gyöngyöspatai roma közösség tagjai egyenlő emberi méltóságának a megsértését eredményező alperesi mulasztásnak tekintette a személyiségi jogsértéssel összefüggésben azt a körülményt, hogy a Jobbik gyöngyöspatai szervezetének elnöke, mint szervező által bejelentett a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó fel nem oszlatott rendezvény megtartására akként került sor, hogy hivatalból sem a helyszínen, sem pedig utólag a rendezvény egyetlen résztvevőjével szemben sem indult büntető, illetve szabálysértési eljárás még azon verbális kifejezésekkel összefüggésben sem, amelyek egyértelműen és igen durván sértették a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát.**

**A törvényszék a községben 2011. április hó 26. napján történt összetűzéssel összefüggésben az alábbi bizonyítékokat értékelte:**

A per tárgyát képező első időszaknak a 2011. március hó 1. napjától a 2011. május hó 1. napjáig terjedő időszaknak az utolsó olyan eseménye volt a 2011. április 26-i összetűzés, amely tovább növelte a községben a feszültséget, ezt követően lassan lecsillapodtak a kedélyek és fokozatosan csökkent is a Gyöngyöspatán tartózkodó rendőri állomány létszáma.

2011. április hó 26. napján kelt az a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetője által készített hivatalos feljegyzés, amely a Gyöngyöspatán kialakult helyzet alapvető okainak és összefüggéseinek a feltárását célozta.

Ezen hivatalos feljegyzés a Véderőt és a Betyársereget a nemzeti jobboldalhoz közelebbi, de inkább szélsőséges nézeteket valló csoportként határozza meg és a hivatalos feljegyzés azt a megállapítást is tartalmazza, hogy a polgárőrökkel ellentétben ezek a csoportok főleg a Betyársereg tagjai feltehetően provokatív szándékkal érkeztek a településre.

A Szébb Jövőért Polgárőr Egyesület tagjai 2011. március hó 19. napjától kezdődően már nem tartózkodtak a községben, tehát ténylegesen 2011. március hó 1. napja és 2011. március hó 18. napja közötti időszakban járőröztek Gyöngyöspatán.

Miután a gyöngyöspatai események széles nyilvánosságot kaptak 2011. március hó 10. napján megjelentek a községben a Betyársereg tagjai is, akik félelemkeltő módon még aznap végig is vonultak a község romák által lakott utcáin, nem vitás tény, hogy 2011. március hó 10. napján a Betyársereg egyik tagjának az előállítására sor került, zaklatás vétsége miatt.

Az alperesi 105. sorszám alatti előző irat mellékleteként csatolt anonimizált RK lapok tanúsága szerint, az utolsó rendőri intézkedés kelte 2011. március hó 15. napja, ekkor a Betyársereg községben tartózkodó hét tagját vonta rendőri intézkedés alá a törvényszék. 2011. március hó második felében már a Betyársereg tagjai sem tartózkodtak a községben, azonban a kialakult feszültségek fokozatos megszűnését megakadályozta és a helyi roma közösség tagjainak a félelmét fokozta, hogy a szélsőjobboldali radikális szervezet a Véderő nyílt katonai alapismereteket nyújtó tábort kívánt szervezni Gyöngyöspatán 2011. április hó 22. és 24. között.

Nem vitás tény, hogy a táborba érkező személyek közül a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőrök összesen 8 főt előállítottak és garázdaság szabálysértése miatt őrizetbe is vették őket.

Az alperesi 105. sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként csatolt 2011. július hó 14. napján kelt tájékoztatás szerint a Véderő tagjai már 2011. március hó 1. napja és 2011. március hó 18. napja között is a községben tartózkodtak, négy tagját a Véderőnek a rendőrség intézkedés alá is vonta.

Az alperesi 105. sorszám alatti előkészítő iratában hivatkozott arra, hogy ugyan a Betyársereg tagjának előállítására sor került, azonban a vele szemben zaklatás vétsége miatt indult büntetőeljárást a Gyöngyösi Városi Bíróság megszüntette.



Nem vitás tény, hogy a korábban szabálysértés miatt őrizetbe vett a Véderő tagjaival szemben indult szabálysértési eljárásokat is megszüntette a Gyöngyösi Városi Bíróság.

A törvényszék megítélése szerint önmagában abból a tényből, hogy bizonyos szabálysértési eljárásokat és bizonyos büntetőeljárásokat különböző okból a bíróságok megszüntettek a Véderő és a Betyársereg nevezett tagjaival szemben a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem következik az, hogy a perbeli időszakban az alperes közbiztonságvédelmi tevékenységének az alapjogvédelmi kötelezettségével összefüggésben maradéktalanul eleget tett, és nem követett el olyan mulasztást, amely a polgári joggal ezen belül a személyiségi joggal összefüggésben személyiségi jogsértésként ne lenne értékelhető.

A 2011. április hó 26. napján történt eseményekkel összefüggésben készült az alperesi 76. sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként A/15.számon csatolt rendőri jelentés, amellyel összefüggésben a felperes a 86. sorszám alatti előkészítő iratában tett észrevételt és indítványozta ugyanezen előkészítő iratában a 2011. április hó 26. napján történteket dokumentáló DVD-n rögzített felvétel megtekintését is.

Nem vitás tény, hogy a 2011. április hó 26. napján történetekkel összefüggésben csoportos garázdaság miatt büntetőeljárás indult.

A törvényszék megítélése szerint az alperes közbiztonságvédelmi tevékenysége során elkövetett mulasztásai is szerepet játszottak abban, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben kialakult megfélemlítő, ellenséges, megalázó és támadó környezet, ami nem vitásan jóval korábban már kialakult, de még ebben az időszakban is fennmaradt komoly összetűzésekhez is vezetett a helyi roma közösség nagy számú tagjai és a községben tartózkodó nem roma személyek egy kisebb csoportja között.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy a felperesi 116. sorszám alatti előkészítő iratban tételesen is megjelölt bizonyítékok alátámasztották a felperes azon kereseti kérelmét, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán tartózkodó, a Szebb Jövőért Polgárőr Egyesület, a Véderő és a Betyársereg tagjaival szembeni közbiztonságvédelmi tevékenységei során elmulasztott intézkedéseivel zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, amivel megsértette egyenlő bánásmódhoz való



jogukat.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakkal összefüggésben ugyan megállapította, hogy az alperes a közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedéseivel a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben zaklatást valósított meg, de alaptalannak találta a felperes azon kereseti kérelmét, miszerint az alperes a perbeli első időszakban Gyöngyöspata romák lakta területén, a romákkal szemben folytatott igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatával is zaklatást valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben és ezáltal is megsértette egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

A törvényszék jogi álláspontja szerint a felperes ezen kereseti kérelme vonatkozásában az alperes a kimentési bizonyítási kötelezettségének sikeresen eleget tett.

A felperes állította, hogy a perbeli első időszakban is befolyásolta az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatát, az a percepció, hogy milyen nemzetiséghez valónak vélték az eljárás alá vont személyt, azonban a törvényszék megítélése szerint ezen esetleges rendőri magatartás személyiségi jogsértésként, zaklatásként nem értékelhető, mert a rendőrök ezen esetleges magatartásától teljesen függetlenül a községben a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben már kialakult az a megfélemlítő, ellenséges, megalázó és megfélemlítő környezet, amelyet az alperes azzal tartott fenn, hogy alapjogvédelmi kötelezettségét megsértve, bizonyos közbiztonságvédelmi intézkedések megtételét elmulasztotta, nem pedig a felperes által kifogásolt igazoltatási, valamint szabálysértési eljárási gyakorlatával.

Bár a felperes keresetlevelében még annak a megállapítását is kérte, hogy az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán folytatott szabálysértési eljárási gyakorlatával közvetlen hátrányos megkülönböztetést is megvalósított a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben és ezáltal is megsértette egyenlő bánásmódhoz való jogukat, azonban az alperesi 101. sorszám alatti előkészítő irat kézhezvételét követően benyújtott 110. sorszám alatti előkészítő iratában a felperes a perbeli első időszakkal összefüggésben, a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszak vonatkozásában már csak a zaklatásra mint jogcímre



alapítottan kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes Gyöngyöspata romák lakta területén a romákkal szemben folytatott igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatával sértette meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát, de az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlatát már nem értékelte egyben közvetlen hátrányos megkülönböztetésként is, ezért a törvényszéknek a perbeli első időszakkal összefüggésben csak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy ezen igazoltatási és szabálysértési eljárási gyakorlat valósított-e meg zaklatást.

### III.

**A 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakkal összefüggésben előterjesztett, a Ptk.84.§ (1) bekezdés a.) pontjára alapított a jogsértés megállapítását célzó kereseti kérelmek.**

Miután a perbeli második időszakkal összefüggésben a felperes már két jogcímen érvényesített bírói úton igényt, ezért a törvényszéknek állást kellett foglalni abban a kérdésben, hogy a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök folytattak-e olyan szabálysértési eljárási gyakorlatot, amellyel a gyöngyöspatai roma közösség tagjait, amellet, hogy zaklatásban részesítették, egyben őket közvetlenül hátrányosan meg is különböztették, ezáltal megsértve egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

#### **1. Zaklatás**

A 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszak vonatkozásában a felperes annak a megállapítását kérte, hogy az alperes a romákkal szembeni visszaélésszerű, szabálysértési eljárási gyakorlatával zaklatásban részesítette a gyöngyöspatai roma közösséget, ezáltal megsértette egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

A felperes keresetlevelében még a 2011. május hó 1. napja és 2011. december hó 31. közötti időszakot jelölte meg a perbeli második időszakként, azonban azt követően hogy az anonimizált szabálysértési iratokat az alperes 101. sorszám alatti előkészítő iratának mellékleteként csatolta, a felperes már a 109. sorszám alatti előkészítő iratában úgy nyilatkozott, hogy a perbeli második időszak végét

2011. december 31. helyett 2011. november 30. napjában határozza meg, mert a megismert adatok alapján 2011. december hónapjában bírságolásra ténylegesen már nem került sor.

A felperes a 110. sorszám alatti előkészítő iratában is, amelyben fenntartott kereseti kérelmeit pontosította, a perbeli második időszak végét ezen utóbbi időpontban határozta meg, ezért a törvényszék mind a két jogcímmel, a zaklatással és a közvetlen hátrányos megkülönböztetéssel összefüggésben is a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakot értékelte.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által állított visszaélészerű szabálysértési eljárási gyakorlatra alapítottnak a zaklatás mint személyiségi jogsértés nem állapítható meg az alábbiak miatt.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13.§ (1) bekezdésének a perbeli második időszakban hatályos 13.§ (1) bekezdése kimondta, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt, vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő, az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőröket tehát intézkedési kötelezettség terhelte, amennyiben szabálysértés elkövetését észlelték.

A perbeli második időszakban az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlatot kereseti kérelmében a felperes visszaélészerűnek minősítette.

A perbeli második időszakkal összefüggésben az alperes által megvalósított zaklatás vonatkozásában a felperes ténybeli és jogi álláspontját a 109. sorszám alatti előkészítő iratban foglalta össze, akként, hogy álláspontja szerint az alperes azzal fejtett ki a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben emberi méltóságot sértő magatartást, hogy zaklató jelleggel, demonstratív módon volt fokozottan jelen a romák által is lakott utcákban és a társadalomra igen csekély fokban veszélyes szabálysértések miatt rendszeresen bírságolta a mély szegénységben élő roma állampolgárokat, több esetben figyelembe nem véve a szabálysértés elkövetését igazoló objektív külső körülményeket, ráadásul augusztus elejétől legitim indok nélkül volt fokozottan jelen a romák által is



lakott utcákban, szükségtelen, aránytalan módon ellenőrizte ezeket az utcákat, és ezzel a magatartással tovább fokozta a korábban kialakult megalázó félelemteli légkört a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben.

Dr. Ormosi Attila a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője tanúként úgy nyilatkozott, hogy a perbeli eseménysor idején folyamatosan változott a községben a rendőri létszám és mindig az aktuális eseményekhez, az operatív helyzethez igazodott, hogy hány rendőr volt a községben.

A törvényszék megítélése szerint rendőrszakmai kérdés volt, hogy a döntési kompetenciával rendelkező, az operatív döntések meghozatalára jogosult rendőri vezetők konkrét döntése alapján a perbeli második időszakban az egyes napokon éppen hány rendőr teljesített szolgálatot Gyöngyöspatán.

A személyiségi perben a törvényszék utólag nem is foglalhatott állást avonatközásban, hogy meddig volt indokolt a fokozottabb rendőri jelenlét a községben és abban a kérdésben sem, hogy a község romák által is lakott utcáit szükségtelenül és aránytalanul ellenőrizte-e fokozottabban a rendőrség.

Ugyanakkor a felperes 109. sorszám alatti előkészítő iratában maga sem vitatta, hogy a polgármester választás időpontjáig, 2011. július hó 17. napjáig a fokozott rendőri jelenlét a községben indokolt lehetett.

A zaklatásnak mint személyiségi jogsértésnek a tényállását az Ebtv. 10.§ (1) bekezdése határozza meg.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja között a községben összesen 86 szabálysértés miatt intézkedtek az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök .

A felperes 109. sorszám alatti előkészítő iratában úgy nyilatkozott, hogy 61 szabálysértés esetén a gyöngyöspatai roma közösség tagjával szemben került sor az intézkedésre, azonban a felperes sem állította, de egyébként sem merült fel arra adat, hogy az érintett a szabálysértéseket ténylegesen nem követték volna el.

A fentiek miatt miután az intézkedő rendőrt az őt terhelő törvényi kötelezettség alapján intézkedési kötelezettség terhelte, magatartása az emberi méltóságot nem sértette.

A felperes bár 109. sorszám alatti előkészítő iratában állította, hogy az alperes emberi méltóságot is sértő magatartása tovább fokozta a korábban a községben kialakult megalázó félelemteli légkört a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, azonban a törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy amellet, hogy az intézkedő rendőr azon magatartása, hogy észlelte a szabálysértés elkövetését és a szabálysértést ténylegesen is elkövető személlyel szemben törvényi kötelezettségének eleget tett, helyszíni bírságot szabott ki vagy szabálysértési feljelentést tett, nem sértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát, nem is eredményezte, a megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezet fenntartását.

A felperes 109. sorszám alatti előkészítő iratában azt állította, hogy az alperes tovább fokozta a korábban kialakult megalázó félelemteli légkört, azonban a zaklatás tényállása nem a megalázó félelemteli légkör fokozását, mint törvényi feltételt nevesíti, hanem megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezet esetén teszi csupán lehetővé, hogy a zaklatás mint személyiségi jogsértés megállapítható legyen.

A törvényszék a perbeli első időszak vonatkozásában sem azt állapította meg, hogy az alperes alakította ki a megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezetet a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, hanem csupán azt, hogy a közbiztonságvédelmi tevékenysége során elmulasztott intézkedései, azzal a hatással, azzal a következménnyel jártak, hogy az alperes céljától, szándékától függetlenül egyébként már ténylegesen is kialakult megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezet fennmaradt.

A 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban követett alperesi szabálysértési eljárási gyakorlat önmagában nem befolyásolta a törvényszék megítélése szerint, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjai miként élik meg, hogy még félelem nélkül nem tudnak élni.

Ugyanakkor a törvényszék megítélése szerint a perbeli második időszakban, de a polgármester választás időpontjától, 2011. július hó 17. napjától kezdődően már egyértelműen a községben nem állt fenn olyan környezet, olyan megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezet, amely lehetővé tette volna a zaklatás mint személyiségi jogsértés megállapítását.



Ettől függetlenül miután a községben a kedélyek csak lassan és fokozatosan csillapodtak le lehetett a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak olyan szubjektív érzete, hogy még nem szűnt meg az általuk megfélemlítőnek, ellenségesnek, megalázónak, megszegyenítőnek és támadónak érzett környezet, de objektíven a zaklatás mint személyiségi jogsértés törvényi tényállásával összefüggésben vizsgálva, a törvényszék azt állapította meg, hogy ezen törvényi feltétel a perbeli második időszakban már nem is állt fenn.

## **2.Közvetlen, hátrányos megkülönböztetés.**

A törvényszék ugyanakkor a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy az alperes a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban Gyöngyöspatán folytatott szabálysértési eljárási gyakorlatával közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben, amivel megsértette az egyenlő bánásmódhoz való jogukat az alábbiak miatt.

Az Ebtv.8.§ e.) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy egy csoport valós vagy vélt nemzetiséghez tartozása miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban mint amelyben más összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesült vagy részesülne.

Miután az Ebtv. 4.§ d.) pontja és 6.§-a értelmében az alperes a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban gyöngyöspatán folytatott szabálysértési eljárási gyakorlatával köteles volt betartani az egyenlő bánásmód követelményét, a törvényszék azt vizsgálta, hogy a speciális bizonyítási szabályokra is figyelemmel kimentési, bizonyítási kötelezettségének az alperes eleget tudott-e tenni, bizonyította-e, hogy a vezetési és irányítási alárendeltségbe tartozkodó rendőrök az egyenlő bánásmód követelményét be is tartották.

A törvényszék a lefolytatott széleskörű bizonyítás alapján azt állapította meg, hogy az alperes kimentési bizonyítása eredménytelen volt és az alperes a perbeli második időszakban is megsértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való személyiségi jogát ugyanis őket közvetlenül hátrányosan megkülönböztette az alábbiak miatt.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13.§ (2) bekezdése

egyértelműen kimondja, hogy a rendőr köteles a törvény rendelkezéseinek megfelelően részrehajlás nélkül intézkedni.

Ugyanezen törvény 13.§ (1) bekezdése írja elő a rendőr intézkedési kötelezettségét, ezen törvényi kötelezettségének azonban akként köteles eleget tenni, hogy részrehajlás nélkül intézkedik.

Az Ebtv. 4.§ d.) pontja mondja ki, hogy a rendvédelmi szervek eljárásaik és intézkedéseik során kötelesek betartani az egyenlő bánásmód követelményét, ugyanakkor a speciális jogszabály, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13.§ (2) bekezdése ettől függetlenül is nevesíti a rendőr részrehajlás nélküli intézkedési kötelezettségét.

A törvényszék jogi álláspontja szerint a hivatkozott két törvényi rendelkezésből egyértelműen az következik, hogy ha egy rendőr szabálysértés elkövetését észleli intézkedési kötelezettség terheli, azonban a törvényben is előírt intézkedési kötelezettségének egyben akként köteles eleget tenni, hogy minden esetben, mindenkivel szemben intézkedik, amennyiben szabálysértés elkövetését észleli.

A törvényszék a személyiségi perben azt vizsgálta, hogy az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök, a perbeli második időszakban követett szabálysértési eljárási gyakorlatuk során ezen őket terhelő törvényi kötelezettségüknek eleget tettek-e, az egyenlő bánásmód követelményét betartva, részrehajlás nélkül intézkedtek-e.

Miután szemben a zaklatással a közvetlen hátrányos megkülönböztetés vonatkozásában az összehasonlítható helyzetben lévő személyhez vagy csoporthoz képest kedvezőtlenebb bánásmódban részesítés tényállási elem és az alperes a 101. sorszám alatti előkészítő iratában tett eleget a 100. sorszám alatti végzésben előírt kötelezésnek, ezen jogcímmel összefüggésben a felek a 2015. március hó 12. napját követően benyújtott előkészítő irataikban értékelték, mégpedig számszakilag is az alperesi 101. sorszám alatti előkészítő iratban közölt adatokat.

Miután a törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a perbeli második időszakban Gyöngyöspatán intézkedő rendőrök, az alperes, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság vezetési és irányítási alárendeltségébe tartoztak, a 101. sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként csatolt A/2 alatti táblázatban összesített adatokat vette ítélezése alapjául, ezen



adatokat értékelve és vizsgálva döntött abban a kérdésben, hogy az alperes megsértette-e a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát, közvetlenül hátrányosan megkülönböztette-e őket.

Az alperesi 101. sorszám alatti előkészítő irat tartalmazza azt a hivatkozást, hogy a Készenléti Rendőrségnek a helyszíni bírságra vonatkozó iratai időközben selejtezésre kerültek, ezért azokat az alperes nem is tudta a törvényszék rendelkezésére bocsátani.

A törvényszék ezért a Készenléti Rendőrség tagjainak szabálysértési feljelentése alapján indult szabálysértések mellett, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság, Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság és a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság állományába tartozó, de egyaránt az alperes vezetési és irányítási alárendeltségében Gyöngyöspatán intézkedő rendőrök konkrét intézkedéseit vizsgálta a személyiségi perben és a 101. sorszám alatti előkészítő irat mellékleteként csatolt A/2. alatti táblázat adatai alapján megállapította, hogy a perbeli második időszakban, 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja között az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök Gyöngyöspatán 32 helyszíni bírságot szabtak ki és 54 szabálysértési feljelentést tettek, azaz összesen 86 szabálysértési ügyet vizsgált és értékelt azzal összefüggésben a törvényszék, hogy az alperes közvetlenül hátrányosan megkülönböztette-e a gyöngyöspatai roma közösség tagjait.

Az alperes a 101. sorszám alatti előkészítő iratban mind a 86 szabálysértési ügy vonatkozásában feltüntette a szabálysértéssel érintett magánszemély vezetéknevét, lakóhelyét, az elkövetés időpontját, a szabálysértési tényállás megnevezését, az elkövetés helyét végül azt is, hogy az intézkedő rendőr melyik rendőri szerv állományába tartozott ténylegesen.

A személyiségi perben a felek Farkas Jánosnak a Cigány Kisebbségi Önkormányzat korábbi elnökének az ismételt tanúkénti megidőzését nem indítványozták azzal összefüggésben, hogy a személyiségi perben vizsgált 86 szabálysértési ügyekben az eljárás alá vont személyek vonatkozásában megállapítható-e a roma nemzetiséghez való tartozás ténye.

Nem vitás tény, hogy a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban sem volt jogszabályi lehetősége az alperesnek, hogy a szabálysértési eljárás alá vont személyek esetleges nemzetiségi hovatartozásáról nyilvántartást vezessen.

Ugyanakkor a személyiségi perben a törvényszék rendelkezésére állt a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogok Országgyűlési Biztosának 2011. április hó 19. napján kelt vizsgálati jelentése, valamint 2011. december hónapban kelt utóvizsgálati jelentése is.

Ugyan a vizsgálati jelentés az iskolai szegregációval összefüggésben a tanulók vonatkozásában határozott meg 4 szempontot, hogy mely tanulókat lehet roma nemzetiséghez tartozó tanulónak tekinteni, azonban a törvényszék megítélése szerint ezen szempontokat már csak amiatt is, hogy az alperes a felperesi 109.sorszám alatti előkészítő iratban meghatározott számarányokat nem vitatta, a szabálysértési eljárás alá vontak vonatkozásában is figyelembe lehetett venni. Ezek a szempontok az alábbiak voltak:

- A tanuló és az édesanyja vezeték neve,
- a tanuló halmozottan hátrányos helyzete,
- a tanuló tényleges lakóhelye,
- a tanuló keresztnéve.

Ezen négy szempont közül kettőt a szabálysértési eljárás alá vont személy vezetéknevét és tényleges lakóhelyét közölte az alperes mind a 86 szabálysértési ügy vonatkozásában, ezért a törvényszék azt állapította meg, hogy a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban a szabálysértési eljárás alá vont 86 személyből 61 volt roma származású .

Az alperes a perbeli második időszakban követett szabálysértési eljárási gyakorlatával összefüggésben 114. sorszám alatti előkészítő iratában foglalta össze részletes ténybeli és jogi álláspontját a felperesi 109. sorszám alatti előkészítő iratban tett számszaki, ténybeli és jogi megállapításokkal összefüggésben.

Ezen előkészítő iratában az alperes azt a megállapítást tette, hogy a rendőr intézkedése során jogsértéseket szankcionál mindenféle faji, etnikai és más hovatarozásra való tekintet nélkül és amennyiben a roma lakosság körében nagyobb esetszámban fordultak elő a rendőrség által észlelt jogsértések, akkor nagyobb arányban születtek feljelentések és bírságok, ugyanis a rendőrség nem a lakosság számhoz arányítva jár el a jogsértések esetén.

Ugyanakkor a tárgyalás berekesztését megelőzően érdemi felszólalásában az alperesi jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy amennyiben bizonyos napokon, bizonyos rendőrök, annak ellenére, hogy észleltek bizonyos szabálysértési



tényállást, ők mégsem intézkedtek, ezek az egyedi mulasztások nem tették önmagukban lehetővé, hogy a törvényszék megállapítsa, hogy az alperes megsértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát, ugyanis ezen esetleges egyedi mulasztásokból nem vonható le általánosítás.

Ezen alperesi hivatkozásokkal összefüggésben a törvényszék az alábbiakat állapította meg.

Az Ebtv. 7.§ (2) bekezdése határozza meg, hogy amennyiben maga az Ebtv. eltérően nem rendelkezik, milyen magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utalás vagy gyakorlat nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét.

Ezen törvényi rendelkezésből a contrario egyértelműen az a következtetés vonható le, hogy valamely gyakorlat is sértheti az egyenlő bánásmód követelményét.

A fentiek miatt a törvényszék a személyiségi perben érdemben vizsgálhatta, hogy a perbeli második időszakban az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlat sértette-e a gyöngyöspatai roma közösség tagjai egyenlő bánásmódhoz való jogát.

Annak, hogy valamely gyakorlat is sértheti az egyenlő bánásmód követelményét azért van jelentősége, mert valamely követett gyakorlat akkor is eredményezheti az egyenlő bánásmód követelményének a megsértését, amennyiben a gyakorlat részét képező egyedi konkrét intézkedések egyaránt törvényesek voltak.

Miután a felperes 109. sorszám alatti és az alperes 114. sorszám alatti előkészítő iratában egyaránt abból a tényből kiindulva értékelte az alperesnek a perbeli második időszakban követett szabálysértési eljárási gyakorlatát, hogy a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban elkövetett 86 szabálysértésből 61-et roma származású személyek, míg 25-öt nem roma származású személyek követtek el, a törvényszék a felek egyező előadása alapján ezeket a tényeket fogadta el és ezen számarányok alapulvételével vizsgálta érdemben, hogy az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlat során a gyöngyöspatai roma közösség tagjai a roma nemzetiséghez való vélt tartozásuk miatt részesültek-e kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amilyen bánásmódban ugyanezen időszakban Gyöngyöspata nem roma származású lakói részesültek.

A törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, ezt a tényt a felperes sem vitatta, hogy a nevezett 61 szabálysértési ügyben eljárás alá vont személy ténylegesen is elkövette a terhére rótt szabálysértést.

A fentiek miatt ezen 61 szabálysértési ügyben a rendőrök a roma nemzetiséghez tartozó elkövetőkkel szemben törvényesen intézkedtek, hiszen észlelték a szabálysértés elkövetését és intézkedési kötelezettség terhelve őket, ezen törvényi kötelezettségüknek pedig eleget tettek amikor helyszíni bírságot szabtak ki vagy szabálysértési feljelentést tettek.

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi XXV. törvény egy olyan általános antidiszkriminációs törvény, amely megfelelő eljárási rendelkezéseket is biztosít a jogsértésekkel szembeni fellépéshez.

Az Ebtv. 12. § -a kimondja, hogy az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatti igények a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben vagy külön jogszabályokban meghatározott eljárások során, így különösen személyiségi jogi per, munkaügyi per, fogyasztóvédelmi munkaügyi vagy szabálysértési hatóságok eljárása során érvényesíthetők.

Az Ebtv. hatályba lépését követően a szabálysértési törvény módosítására nem került sor, sem a perbeli gyöngyöspatai események időpontjában hatályos régi szabálysértési törvényben, sem pedig a jelenleg hatályos új szabálysértési törvényben nincsenek olyan konkrét jogszabályi rendelkezések, amelyekre alapítottan szabálysértési hatósági eljárás során érvényesíthetők lennének az egyenlő bánásmód megsértése miatti igények.

A fentiek miatt a roma nemzetiséghez tartozó szabálysértési eljárás alá vont személyeknek az egyes konkrét szabálysértési ügyekben érdemben nem is volt lehetőségük, hogy hivatkozzanak arra, hogy az érintett rendőr nem részrehajlás nélkül intézkedett, megsértette az egyenlő bánásmódhoz való jogukat.

Ugyanakkor a törvényszék jogi álláspontja szerint a közérdekű kereset alapján megindult személyiségi perben a törvényszék már érdemben vizsgálhatta, hogy az alperes a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak az egyenlő bánásmódhoz való jogát megsértette a követett szabálysértési eljárási gyakorlatával.

A hatályos jogszabályi rendelkezések az egyén számára közvetett módon teszik lehetővé az igényérvényesítést, az egyenlő bánásmódhoz való joguk



megsértését mint a gyöngyöspatai roma közösség tagja sérelmezhetik.

A gyöngyöspatai roma közösség tagjai tehát sérelmezhatték az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlatot, de a közvetlen hátrányos megkülönböztetésre alapított személyiségi jogsértéssel összefüggésben a törvényszék csak az Ebtv. 8.§-ában meghatározott törvényi feltételek fennállását vizsgálhatta, a szabálysértési eljárás alá vont személyek szociális helyzetének jogi relevanciája értelemszerűen nem lehetett.

Nem vitás tény, hogy a perbeli gyöngyöspatai események időpontjában hatályos alkotmány 70/A.§ (3) bekezdése állami feladatoként határozta meg a pozitív diszkriminációt mint az esélyegyenlőtlenséget kiküszöbölő intézkedést.

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 650/B/1991.AB határozatában egyértelműen kimondta, hogy a pozitív diszkrimináció valamely meghatározott formájára alanyi jogként hivatkozni nem lehet, arra alkotmányos követelés vagy igény nem is alapítható.

A törvényszék jogi álláspontja szerint a szabálysértési eljárással, a rendvédelmi szervek által lefolytatott hatósági eljárással összefüggésben az a megállapítás tehető, hogy a szabálysértést észlelő és intézkedő rendőr ugyan köteles az egyenlő bánásmód követelményét betartani, de az esélyegyenlőség előmozdítását biztosító pozitív diszkrimináció nem érvényesülhet semmilyen összefüggésben az eljárása során, hiszen törvényen alapuló intézkedési kötelezettség terheli.

Ugyanakkor az alperes arra is hivatkozott, hogy amennyiben egy rendőr szabálysértés elkövetését észleli nem járhat el a lakosságszámhoz arányosítva, amennyiben a roma lakosság körében nagyobb esetszámban fordulnak elő a rendőrség által is észlelt jogsértések, nagyobb arányban születik helyszíni bírság és szabálysértési feljelentés is.

Ezzel szemben a felperes 109. sorszám alatti előkészítő iratában egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a kirívóan jelentős aránybeli eltérésnek az oka véleménye szerint nem lehet az, hogy a gyöngyöspatai nem roma nemzetiségű lakosok ilyen jelentős arányban kevesebb szabálysértést követtek volna el.

A 2011.május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban a községnek 2800 lakosa volt, amelyből 450 tartozott a roma nemzetiséghez.

A felek közös előadása alapján megállapított ezen számarányra alapította azt a

felperes, hogy 4 és félszeres arányban szankcionálták a roma nemzetiséghez tartozó helyi lakosokat a lakosságon belüli arányukhoz képest.

A törvényszék álláspontja szerint egy adott időszak szabálysértési eljárási gyakorlatával összefüggésben kizárólag a számarányokra alapítottan, még ha azok bizonyítottak is, nem lehet alapítani, hogy a rendőrség által követett gyakorlat alkalmas volt-e az egyenlő bánásmódhoz való jog megsértésére.

A logika szabályai szerint ugyan nem zárható ki, azonban nyilvánvalóan életszerűtlen egy olyan feltételezés, hogy valamely összehasonlítható helyzetben lévő csoport tagjai egy adott időszakban egyáltalán nem követnének el szabálysértéseket.

Ugyanakkor olyan általános megállapítást sem lehet tenni, nincs olyan értelemben vett automatizmus, hogy mindig, mindenhol a lakosságszámhoz arányosítottan követnének el szabálysértéseket olyan személyek, akik az Ebtv. 8.§ alkalmazásával összefüggésben egymással is összehasonlítható helyzetben lévő csoportnak minősülnek.

Önmagában tehát a közvetlen hátrányos megkülönböztetéssel, mint személyiségi jogsértéssel összefüggésben a felülreprezentáltság vagy alulreprezentáltság nem értelmezhető, mindig azt kell vizsgálni, hogy a feltárt és elméletileg a közvetlen hátrányos megkülönböztetés megállapítását lehetővé tevő számarányok objektíven alakultak ki vagy pedig ezen számarányok kialakulásának egyértelműen szubjektív oka is van, nevezetesen az, hogy az Ebtv. 8.§-ában is nevesített védett tulajdonsággal rendelkező csoport tagjai ezen valós vagy esetleg csak az intézkedő rendőr által vélt védett tulajdonsághoz, a perbeli esetben a roma nemzetiséghez tartozásuk miatt részesülnek ténylegesen kedvezőtlenebb bánásmódban, mint a velük összehasonlítható helyzetben lévő csoport tagjai, a perbeli esetben a község nem roma nemzetiségű tagjai.

A valószínűsítési kötelezettségével összefüggésben a felperes 59. sorszám alatti előkészítő iratának mellékleteként csatolta az Open Society Justice Intiaitve amicus curiae beadványát, amely a nemzetközi, az európai és a nemzeti ítélkezési gyakorlat értékelését tartalmazta, nem csak az állam alapjogvédelmi kötelezettségével összefüggésben, hanem a megkülönböztető etnikai profilalkotás vonatkozásában is.

Az amicus curiae beadvány a megkülönböztető etnikai profilalkotást mint fogalmat akként határozta meg, hogy az a hátrányos megkülönböztetés egyik



formája és akkor valósul meg, amikor a bűnüldöző szervek tagjai az etnikai, faji, vallási vagy nemzeti hovatartozást kizárólagos vagy döntő megalapozásnak használják intézkedési, letartóztatási, nyomozási és vádemelési jogköreik gyakorlása során.

A személyiségi perben a törvényszék azt állapította meg, hogy a rendőri vezetők az általuk tartott eligazítások során felhívták a figyelmet az egyenlő bánásmód követelményének a betartására, és az alperes által csatolt, a rendőri intézkedésekkel összefüggésben keletkezett okirati bizonyítékok is rögzítik az egyenlő bánásmódhoz való jog követelménye betartásának a szükségességét, azonban ennek ellenére a törvényszék a lefolytatott bizonyítás alapján azt állapította meg, hogy az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőrök a perbeli második időszakban Gyöngyöspatán olyan szabálysértési eljárási gyakorlatot követtek, amellyel a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak az egyenlő bánásmódhoz való jogát megsértették az alábbiak miatt.

A törvényszék az alperes 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja között követett szabálysértési eljárási gyakorlatát, az alábbi bizonyítékok értékelésével tekintette személyiségi jogsértőnek.

A felperes keresetlevelének mellékleteként csatolta mint okirati bizonyítékot az Egyenlő Bánásmód Hatósága előtt folyamatban volt eljárás során a Magyar Helsinki Bizottság és a Nógrád Megyei Rendőrkapitányság által megkötött egyezséget.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság azt követően indított eljárást, miután gyanú merült fel arra, hogy Rimócon szinte kizárólag csak a roma származású személyekkel szemben szabnak ki bírságot a biciklik hiányos felszerelése miatt.

Az Ebtv. 33.§ (1) bekezdése értelmében az egyenlő bánásmód követelményének az érvényesülését az Egyenlő Bánásmód Hatóság ellenőrzi.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság az egyezés alapjául szolgáló, előtte folyamatban volt hatósági ügyben azt állapította meg, hogy a Rimócon intézkedő rendőrök egyedi intézkedései ugyan jogszerűek voltak, de az általuk követett szabálysértési gyakorlat összeségében sértette az egyenlő bánásmódhoz való jogot.

A perbeli második időszakban követett alperesi szabálysértési eljárási gyakorlattal összefüggésében a rendelkezésére álló okirati bizonyítékok alapján

a törvényszék megállapította, hogy a roma nemzetiséghez tartozó személyek által elkövetett 61 szabálysértésből 23 esetben helyszíni bírság kiszabására került sor, míg 38 esetben szabálysértési feljelentést tettek az intézkedő rendőrök.

A felperes a 109. sorszám alatti előkészítő iratában a roma nemzetiséghez tartozó személyek által elkövetett 61 szabálysértést értékelve megállapította, hogy abból 19 gyalogos szabálysértés volt és legalább 14 kerékpárral kapcsolatos szabálysértés volt, emellett 4 köztisztasági szabálysértés elkövetése is megállapítható a roma nemzetiséghez tartozó személyek részéről, továbbá néhány olyan társadalomra kisebb fokban veszélyes, ún. bagatell szabálysértést is elkövettek a roma nemzetiséghez tartozó személyek, amelyek egy része gépjárművel kapcsolatos szabálysértés volt (bukósisak hiánya, egészségügyi doboz hiánya, illetve gyerekülés hiánya miatt indult meg a szabálysértési eljárás), de roma nemzetiséghez tartozó személy ellen a felperes hivatkozása szerint indult szabálysértési eljárás személyi igazolvány hiánya, illetve megrongálódása miatt és délutáni hangos zenehallgatás miatt is, ami csendháborításnak minősült.

A felperes 109.sorszám alatti előkészítő iratában azt is előadta, hogy bizonyos szabálysértési tényállásokra alapítottnan kizárólag a roma nemzetiséghez tartozó személyekkel szemben indult szabálysértési eljárás a perbeni második időszakban, ezzel összefüggésben a gyalogos és kerékpáros szabálysértésre és a köztisztasági szabálysértésre hivatkozott .

A rendőrt, így a perbeli második időszakban Gyöngyöspatán az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőröket is a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV.törvény 13.§ (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte és ezen törvényi kötelezettségük teljesítése során kötelesek voltak figyelmen kívül hagyni szabálysértést elkövető személy szociális helyzete mellett azt is, hogy a szabálysértést elkövető, a társadalomra nagyobb fokban vagy esetleg kisebb fokban veszélyes szabálysértést követett el.

Bármely, akár a társadalomra legcsekélyebb fokban is veszélyes valamely szabálysértési tényállást megvalósító magatartás észlelése alapján ugyanis a rendőr intézkedési kötelezettsége köteles a szabálysértési eljárást megindítani.

Kiss Tibor tanú úgy nyilatkozott, hogy szerinte nyilvánvaló, hogy a babakocsi méretéhez képest szűk és járhatatlan a járda és nem tudnak ilyen babakocsival máshol közlekedni mint az úttesten, Baranyi Györgyné tanú pedig azt adta elő,



hogy a járda olyan volt, hogy le kellett menni az útra, ha nem akarta, hogy a bokája kitörjön.

A törvényszék megítélése szerint a két tanúvallomással érintett szabálysértési tényállással összefüggésben is törvényesen intézkedett az érintett rendőr, törvényi intézkedési kötelezettsége okán a szabálysértési ügy egyedi körülményeit nem értékelhette, ezen egyedi körülmények értékelésére a törvényszék megítélése szerint csupán a bíróság jogosult, amennyiben egy szabálysértési ügy eljut abba a szakaszba, hogy bírói döntés meghozatala is szükségessé válik.

A törvényszék jogi álláspontja szerint tehát az egyes konkrét rendőri intézkedések törvényesek voltak, azonban a törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a perbeli második időszakban az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlat mégis sértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát az alábbiak miatt.

Figyelemmel az 1994. évi XXXIV. törvény 13.§ (2) bekezdésében foglaltakra is a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban a Gyöngyöspatán intézkedő, az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó rendőröket, nem egyszerűen intézkedési kötelezettség terhelte, hanem ezen intézkedési kötelezettségüknek részrehajlás nélkül voltak kötelesek eleget tenni.

A törvényszék jogi álláspontja szerint egy szabálysértési ügyben intézkedő rendőr törvényi kötelezettségének csak abban az esetben tesz eleget, akkor intézkedik részrehajlás nélkül, az egyenlő bánásmód követelményét nem sértve, ha valamennyi általa észlelt szabálysértés esetén eleget tesz intézkedési kötelezettségének és az egyenlő bánásmód követelményét betartva részrehajlás nélkül választja ki intézkedésre az érintett személyeket is.

Nem vitás tény, hogy a perbeli második időszakban kizárólag a roma nemzetiséghez tartozó személyekkel szemben indult gyalogos szabálysértés miatt szabálysértési eljárás, a velük összehasonlítható helyzetben lévő másik csoport tagjaival a gyöngyöspatai nem roma nemzetiséghez tartozó személyekkel pedig nem.

A törvényszék ugyanakkor Kiss Tibor és Szőke Sándor érdektelen tanúk vallomása alapján kétséget kizáróan megállapította, hogy a perbeli második



időszakban a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival összehasonlítható helyzetben lévő másik csoporthoz tartozó helyi lakosok is elkövették ezt a szabálysértést, ám annak ellenére, hogy a rendőrök a szabálysértés elkövetését nem vitásan észlelték törvényen alapuló intézkedési kötelezettségüknek nem tettek eleget.

Szőke Sándor tanú elmondta, hogy a nem roma nemzetiséghez tartozó személyt a rendőr meg sem állította, míg Kiss Tibor úgy nyilatkozott, hogy a templomból kijövő a nem roma nemzetiséghez tartozó személyeknek a rendőrök még udvariasan oda is köszöntek pedig az úttest közepén haladtak.

A törvényszék az általa lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, a rendelkezésére álló bizonyítékok értékelése után azt állapította meg, hogy a perbeli második időszakban a szabálysértési eljárás alá vont roma nemzetiséghez tartozó személyek felülreprezentáltsága nem vezethető vissza kizárólag arra a körülményre, hogy a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban a lakosságszámbeli arányukhoz képest, nagyobb arányban követtek volna el szabálysértést, ezzel szemben a törvényszék megállapította, hogy a roma nemzetiséghez tartozó személyek felülreprezentáltsága a szabálysértési ügyekkel összefüggésben arra is visszavezethető, hogy az alperes vezetési és irányítási alárendeltségébe tartozó Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő rendőrök nem minden esetben intézkedtek részrehajlás nélkül, az egyenlő bánásmód követelményét betartva, bizonyítottan több alkalommal nem intézkedtek a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival összehasonlítható helyzetben lévő csoport tagjaival szemben, annak ellenére hogy a szabálysértések elkövetését bizonyítottan észlelték.

Miután jelenleg sincs lehetőség az Ebtv. 12.§-ában foglaltakra alapított, az egyenlő bánásmód megsértése miatti igényeket a szabálysértési hatóságok eljárása során is érvényesíteni, ezért a perbeli gyöngyöspatai eseményekkel összefüggésben is személyiségi perben lehetett csupán az egyenlő bánásmódhoz való alkotmányos alapjog megsértésére hivatkozni.

Ugyanakkor a közérdekű kereset alapján a személyiségi perben a törvényszék a lefolytatott széleskörű bizonyítás alapján megállapította, hogy a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak az egyenlő bánásmódhoz való jogát az alperes megsértette, mert a gyöngyöspatai roma közösség tagjait a 2011. május hó 1. napja és 2011. november hó 30. napja közötti időszakban követett szabálysértési eljárási gyakorlatával közvetlenül hátrányosan megkülönböztette.



IV.

**A Ptk.84.§ (1) bekezdésének b.) pontjára alapított, a további jogsértésektől történő eltiltást célzó kereseti kérelmek.**

A felperes 110. sorszám alatti előkészítő iratában is fenntartotta azt a kereseti kérelmét, hogy a törvényszék az alperest a további jogsértésektől tiltsa el.

A felperes nem vitatta, hogy folyamatos jogsértés nem áll fenn, azonban úgy nyilatkozott, hogy megítélése szerint a múltbeli jogsértés jövőbeni bekövetkezésétől alappal lehet tartani.

A felperes 110. sorszám alatti előkészítő iratában hivatkozott a személyek közötti faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000/43/EK. irányelv 15. cikkében foglaltakra is, miszerint a szankcióknak, amelyek az áldozat számára fizetendő kártérítést is magukban foglalhatják, hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A közösségi jogi irányelv ugyan megköveteli, hogy a diszkrimináció, így az egyenlő bánásmód megsértése miatt kiszabott szankció hatékony és visszatartó erejű legyen, azonban a törvényszék megítélése szerint a múltbeli jogsértés jövőbeni ismételt bekövetkeztétől alappal nem lehet tartani, az evonatkozásban a felperes által a 110. sorszám alatti előkészítő iratban meghivatkozott összefüggések jelenleg csak feltételezéseken alapulnak, nem pedig bizonyított tényeken, ezért a törvényszék jogi álláspontja szerint az alperest nem volt indokolt a további jogsértéstől eltiltani, ezért a felperes ezen alaptalan keresetét elutasította.

A törvényszék megítélése szerint ugyan az alperes a 2011. március hó 1. napja és 2011. május hó 1. napja közötti időszakban teljes körűen alapjogvédelmi kötelezettségének nem tett eleget, nem tudta megvédeni a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő emberi méltóságát, azonban ettől függetlenül a törvényszék álláspontja szerint a felperes még csak nem is valószínűsítette, hogy alappal kellene tartani a személyiségi jogsértés ismételt bekövetkeztétől, attól, hogy az alperes közbiztonsági védelem tevékenysége során ismét elmulasztja az indokolt intézkedések megtételét.

Ugyanakkor a törvényszék megítélése szerint az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlattal összefüggésben sem volt indokolt ezen

objektív szankció alkalmazása, azonban amennyiben esetleg a jövőben is olyan szabálysértési eljárási gyakorlatot követ az alperes, ami bizonyítottan az egyenlő bánásmód követelményének a megsértését eredményezi, ezen ítéleti rendelkezés már alapját képezheti annak, hogy egy esetleges ezután meginduló személyiségi perben a törvényszék már mérlegelje ezen objektív szankció alkalmazásának az indokoltságát is, azonban a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat akként értékelte, hogy jelenleg olyan megállapítás nem tehető, hogy alappal lehetne tartani attól, hogy az egyenlő bánásmód követelményét sértő alperesi szabálysértési eljárási gyakorlat folytatódik.

A felperes a 110. sorszám alatti előkészítő irat 5., 6., illetve 7. pontjában nevesített kereseti kérelmekkel összefüggésben is hivatkozott a Ptk.84.§ (1) bekezdés b.) pontjában foglaltakra, ezen kereseti kérelmeket ezen jogszabályi rendelkezésre alapítottnan is fenntartotta.

A felperes álláspontja szerint, ha a törvényszék a jogsértéstől történő eltiltást nem tölti meg tényleges, megelőzést is szolgáló tartalommal, akkor nem garantált ezen objektív szankció visszatartó ereje, ezért szükséges, hogy a jövőbeni eltiltáson túl a törvényszék adjon helyt a 110. sorszám alatti előkészítő irat 5.,6., illetve 7. pontjában pontosított felperesi kereseti kérelmeknek is.

Miután a törvényszék az alperest a jövőbeni jogsértéstől nem tartotta indokoltnak eltiltani, ezen felperesi kereseti kérelmeket is elutasította a Ptk.84.§ (1) bekezdés b.) pontjában foglaltakra alapítottnan is.

A törvényszék megítélése szerint nem volt indokolt az alperes Gyöngyöspatán szolgálatot teljesítő állományának tagjait antidiszkriminációs képzésen való részvételre kötelezni.

A törvényszék megítélése szerint ugyancsak nem volt indokolt a szélsőséges szervezetek cigányellenes megmozdulásainak rendőrszakmai kezelésére vonatkozó stratégia elkészítésére kötelezni az alperest és arra sem, hogy ezen stratégiát eligazításon ismertesse az alárendeltségébe tartozó rendőrkapitányságok és rendőrörsök vezetőivel. Emellett a törvényszék azt sem tartotta indokoltnak, hogy arra kötelezze az alperest, hogy a megalkotott stratégiát és az alkalmazására vonatkozó ellenőrzések megállapításait tartalmazó jelentéseit az állomány tagjai számára is tegye megismerhetővé.

Emellett a törvényszék nem tartotta indokoltnak azt sem, hogy arra kötelezze az alperest, hogy eligazításon hívja fel az alárendeltségébe tartozó



rendőrkapitányságok és rendőrörsök vezetőinek figyelmét a szabálysértési eljárási gyakorlata kapcsán az egyenlő bánásmód megtartásának a követelményére, az etnikai profilalkotás alapjogsértő mivoltára, ugyancsak nem tartotta indokoltnak a törvényszék az alperes kötelezését tekintetben sem, hogy dolgozzon ki ellenőrzési mechanizmust avonatközásban is, hogy az alárendeltségébe tartozó rendőrkapitányságok és rendőrörsök állományának szabálysértési eljárási gyakorlata során betartásra kerül-e az egyenlő bánásmód követelménye etnikai szempontból.

## V.

### A Ptk.84.§ (1) bekezdés c.) pontjára alapított, az elégtétel adását célzó kereseti kérelmek.

A felperes a 110. sorszám alatti előkészítő irat 6. pontjában pontosított kereseti kérelmének utolsó fordulatát alapította a Ptk.84.§ (1) bekezdés c.) pontjában foglaltakra, az alperest arra is kérte kötelezni, hogy az azzal összefüggésben évente elkészítendő vizsgálati jelentéseit is hozza nyilvánosságra saját honlapján, hogy az alárendeltségébe tartozó rendőrkapitányságok és rendőrörsök állományának tagjai az általuk az adott évben követett szabálysértési eljárási gyakorlatuk során etnikai szempontból betartották-e az egyenlő bánásmód követelményét.

Miután a törvényszék a felperes azon kereseti kérelmének nem adott helyt, ami azt célozta hogy az alperes a fenti tárgyú vizsgálati jelentések elkészítésére legyen köteles minden évben, értelemszerűen elutasította a felperes ezzel összefüggő azon kereseti kérelmét is, amely azt célozta, hogy ezen vizsgálati jelentéseket minden évben saját honlapján is hozza nyilvánosságra.

Ugyanakkor a törvényszék az elégtétel adás körében kötelezte az alperest, hogy saját honlapján tegye közzé jelen ítélet rendelkező részét és azt a Magyar Távirati Irodával is közölje.

Nem vitás tény, erre a felperes 110. sorszám alatti előkészítő iratában is hivatkozott, hogy a perbeli gyöngyöspatai események nem csak országos, hanem nemzetközi sajtónyilvánosságot is kaptak, ezért indokolt, hogy a törvényszék alkalmazza a Ptk.84.§ (1) bekezdés c.) pontjában foglaltakat.

Ugyanakkor a törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelve az elégtétel adása körében az

alperest csupán arra kötelezte, hogy jelen ítélet rendelkező részét saját honlapján tegye közzé és azt a Magyar Távirati Irodával is közölje.

A törvényszék megítélése szerint az elégtétel adás ezen módja szükséges, de egyben elégséges is az alperes által elkövetett személyiségi jogsértéssel összefüggésben.

## VI.

### **A Ptk.84.§ (1) bekezdés d.) pontjában foglaltakra alapított, a sérelmes helyzet megszüntetését célzó kereseti kérelmek.**

A felperes a 110. sorszám alatti előkészítő irat 5., 6. és 7. pontjában pontosított kereseti kérelmeivel összefüggésben másodlagosan hivatkozott a Ptk.84.§ (1) bekezdés d.) pontjában foglaltakra is.

Ezen objektív szankció alkalmazhatóságával összefüggésben a felperes arra hivatkozott, hogy az alperesi személyiségi jogsértés következményei, a sérelmek folytatódtak, a gyöngyöspatai roma közösség tagjait ért sérelmek semmilyen módon az alperes részéről reparációra nem kerültek a mai napig, ezért a gyöngyöspatai roma közösség tagjai a perbeli gyöngyöspatai események hatása alatt állnak.

A Ptk.84.§ (1) bekezdés d.) pontja szerinti objektív szankció ugyan a törvényszék megítélése szerint is adott esetben konkrét cselekvésre, meghatározott tevőleges magatartást tanusítására szoríthatja a jogsértőt és nem vitásan a sérelmes helyzet megszüntetésére, a jogsértés abbahagyására kötelezés is minősülhet végrehajtás alapjául szolgáló marasztaló ítéleti rendelkezésnek, azonban a személyiségi perben a törvényszék ezen objektív szankció alkalmazását nem tartotta indokoltnak, ugyanis a felperes nem valószínűsítette, nem merült fel arra konkrét adat, hogy ténylegesen alappal lehetne tartani attól, hogy az alperes ismét hasonló személyiségi jogsértést kövessen el, kifejezetten a gyöngyöspatai roma közösség tagjaival szemben.

A közérdekű kereset alapján indult személyiségi perben meghozott jelen ítélet a törvényszék megítélése szerint egyfajta reparációként is értékelhető, hiszen a törvényszék megállapította, hogy az alperes mind a két perbeli időszakban ugyan eltérő jogcímen de megsértette a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát, ezért a Ptk.84.§ (1) bekezdés d.) pontja szerinti objektív szankció alkalmazása a törvényszék álláspontja szerint nem



volt indokolt.

A felperes 110. sorszám alatti előkészítő iratának a mellékleteként két okirati bizonyítékot csatolt, azonban ezen okirati bizonyítékok a törvényszék megítélése szerint egyrészt nem voltak alkalmasak azon felperesi hivatkozás alátámasztására, miszerint a gyöngyöspatai roma közösség tagjai jelenleg is a perbeli gyöngyöspatai események hatása alatt állnak, másrészt a Ptk.84.§ (1) bekezdés b.), illetve d.) pontjában meghatározott objektív szankciók alkalmazását sem indokolták, az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlattal összefüggésben sem, a törvényszék megítélése szerint jelen személyiségi perben az alperes által követett szabálysértési eljárási gyakorlattal összefüggésben sem lehetett kellő alappal azt megállapítani, hogy tartani lehetne a felperes által kifogásolt, a gyöngyöspatai roma közösség tagjainak egyenlő bánásmódhoz való jogát sértő szabálysértési eljárási gyakorlat folytatásától.

Emellett a törvényszék mint alaptalant, a felperes azon kereseti kérelmét is elutasította, amely azt célozta, hogy részére is köteles legyen az alperes megküldeni a kidolgozott stratégiát és jelentéseket, hiszen azok elkészítésére az alperest nem is kötelezte.

## VII.

### Perköltség

Figyelemmel a felperes és az alperes teljes személyes illetékmentességére, a tárgyi költségfeljegyzési jogot élvező perben feljegyzett kereseti illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a Magyar Állam viseli.

Ugyanakkor a törvényszék figyelemmel a pernyertesség és a pervesztesség arányára, akként foglalt állást, hogy az ügyvédi (jogtanácsosi) képvisellel összefüggésben felmerült költségeiket saját maguk viselik.

Eger, 2015. szeptember hó 17. napján

Dr. Román Tamás s.k.  
törvényszéki bíró

A kiadmány hitelül:

